

OHLÉDNUTÍ ZA UDÁLOSTMI V NAŠICH FARNOSTECH V ROCE 2020

Milí farníci,

do rukou se vám dostává zvláštní příloha farních novin, která má za cíl seznámit vás s životem našeho pastoračního obvodu v uplynulém roce 2020.

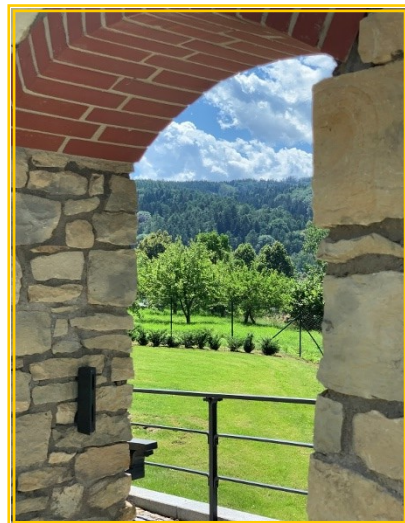
Současná celosvětová pandemie koronaviru vstupuje stále více do našeho bytí a ovlivňuje mnoho oblastí našeho života. Stojíme uprostřed veliké zkoušky jako jednotlivci, rodiny, společenství, národy i celé lidstvo. Jako křesťané hledáme odpovědi na mnohé otázky, které nám přicházejí na mysl, a víme, že jedinou odpovědí na všechny situace je Bůh. On jediný je dárce života a v posvátných textech Starého i Nového zákona se představuje jako Bůh s námi! Bůh často mluvil k srdci svého lidu prostřednictvím zkoušek a tím, že svůj lid vyvedl na poušť.

Na mysl se stále častěji dere otázka, co Bůh chce říci mému srdci, srdci našich farních společenství, církvi, lidstvu. Určitě hovoří o obrácení a proměně našeho současného stylu života. Jsme nuceni žít svůj život v malých společenstvích rodiny a přátel, mnozí lidé často v osamělosti. Musíme vynaložit daleko větší sílu a energii k vytváření širších vztahů. Možná si klademe otázku, zda má smysl do všeho dávat tolik úsilí, když nakonec je nám možná lépe a pohodlněji někde v koutě s televizí či telefonem.

Vnímám velikou inspiraci a touhu nenechat se uzavřít. Jsou to právě lidé, kteří jsou kolem mě a pomáhají mně jít dál. Chci poděkovat mnohým z vás za spolupráci a podporu života farnosti. Jsou to pochopitelně všichni kostelníci, služebníci kolem oltáře, varhanice se sbory i všichni, kdo uklízí, zdobí, staví betlémy, přenášejí bohoslužby, a vy všichni ostatní, kteří jste se snažili modlitbou a jakoukoli drobnou službou připravovat zcela odlišné bohoslužby.

Pro každého z nás je důležité hodnotit a reflektovat uplynulý úsek života a v tichosti přemýšlet, nakolik jsem v posledních měsících žil společenství s Pánem a lidmi, kteří mě obklopují. Medián shrnuje celý rok do pár stránek a my si můžeme s radostí uvědomit, čím nás Bůh v minulém roce obdaroval a čím jsem já obdaroval ty druhé. Děkuji všem za investici do společenství jak duchovní tak hmotnou a těším se na spolupráci v letošním roce.

S vděčností otec Vladislav



FARNOST ÚSTÍ NAD ORLICÍ

Na začátku roku proběhla **Tříkrálová sbírka**, která kromě finančního výtěžku přinesla mnoha lidem radost v podobě návštěvy koledníků. Tři králové s doprovodem zazpívali píseň a na dveře domácností udělili tříkrálové požehnání, které symbolizuje Boží pomoc a ochranu. Bonusem pro děti byla určitě také výslužka, kterou koledníci na mnohých místech dostali. V Ústí nad Orlicí a okolí skupinky Tři králů vybraly do svých pokladniček 268 088 Kč.

Novinkou byl **Tříkrálový průvod** s velbloudy, který byl organizován na čtyřech místech, v Lanškrouně, Letohradě, Dolní Dobručce a nakonec zde v Ústí nad Orlicí. Snažili jsme se, aby byl tento průvod zasazen do Tříkrálové sbírky a stal se tak poděkováním všem koledníkům i přispívajícím.

V neděli 12. ledna odpoledne se zvědaví i natěšení dav shromáždil u Základní školy Bratří Čapků. Zapojení do průvodu bylo ale podmíněno pečlivou přípravou vlastního kostýmu, kdo tak neučinil, mohl se jen dívat.

Hlavním lákadlem byli jistě velbloudi jménem Šajtan, Ghan a Jasmína a také zvědavost, jaké to vlastně bude. Nechyběla tady římská legie, perský doprovod, bubeníci, darovníci ani zpěv tříkrálových koledníků. Od městského muzea, kde byly rozsvíceny louče, pochodně a lampičky, dostal průvod tajemnou atmosféru. Vzhledem k očekávanému zájmu a množství účastníků i diváků se nakonec betlémská scéna s klaněním Svaté rodině konala na náměstí. Tady králové sesedli z velbloudů a předali dary malému Jezulátku.

Poté byla možnost vyfotit se u jeslíček, s králi a jejich velbloudy či se jít občerstvit do „krčmy“ v parku u kostela a opéct si špekáček. Počasí nám opravdu přálo, ale lednový den byl přece jen studený, proto teplé občerstvení a rozdělaný oheň u krčmy přišly vhod.

Celý program završil **Tříkrálový koncert** v kostele na zakončení probíhající tříkrálové sbírky.





V lednu opět začala **příprava dětí k prvnímu svatému přijímání a svátosti smíření**. V roce 2020 se přihlásilo 8 dětí z Ústí a 3 děti z farnosti Dolní Libchavy. Příprava začala v neděli 12. ledna o svátku Křtu Páně, kdy jsme si společně s dětmi názornou katechezí připomněli svůj křest. Po mši svaté jsme se i s rodiči sešli na děkanství, abychom se vzájemně představili a seznámili.

Další katecheze pro děti a pro rodiče následovala ve čtvrtek 23. ledna v podvečer na faře v Ústí, kde se rodiče spolu s P. Vladislavem pomocí žalmu 103 zamýšleli nad svým vztahem k Bohu a nad tím, co si pod přípravou ke svatému přijímání představují. Děti s katechetkami prošli vybrané úryvky z evangelií, které bychom mohli nazvat: Co zažili učedníci s Ježíšem. Děti dostaly za úkol si doma přečíst vybrané úryvky z evangelia a na začátku setkání o tom vyprávět. Všechny děti přišly vzorně připravené, za to patří pochvala jim i rodičům, kteří měli pracovat s nimi.

Další setkání následovala za 14 dní opět na faře, kde jsme se sešli nad podobenstvím O milosrdném otci a jeho dvou synech, dále potom ve čtvrtek 27. února. V neděli 1. března jsme se sešli na katechezi společně při mši svaté v Dolních Libchavách. Ve čtvrtek 12. března jsme se ještě s dětmi a rodiči setkali k výkladu o mši svaté. Rodiče vedl otec Vladislav. Děti s katechetkami si přiblížily ustanovení eucharistie. Díky Katechezi Dobrého pastýře jsme dětem mohly názorně ukázat, jak probíhala poslední večeře.

V polovině března přípravu přerušila karanténa a brzy bylo jasné, že ani plánovaný termín slavnosti nedopadne. Nakonec se však podařilo přípravu dokončit a domluvit náhradní termín ještě před koncem školního roku. Děti ke svátosti smíření přišly s určitými obavami, ale dobře připravené a jejich oči při východu ze zpovědnice opravdu zářily radostí. Ačkoliv se tato událost děje spíše za „zavřenými dveřmi“, prožili jsme s dětmi v sobotu 20. června opravdovou radostnou slavnost.

V neděli 21. června jsme se konečně všichni dočkali odložené **slavnosti prvního svatého přijímání dětí**. Možná, že vnější okolnosti nebyly zcela podle našich představ (počasí, lešení na kostele,



roušky, nemohla být společná oslava na faře po mši), přesto jsme prožili nádhernou slavnost s dětmi, které třeba o to hlouběji mohly prožít svoji první nejbližší chvíli s Ježíšem. Děti z dolnolibchavské farnosti pak prožily tuto slavnost o týden později ve svém kostele.

V neděli 19. ledna jsme se sešli v modlitebně církve československé husitské ke společnému setkání. Toto **modlitební setkání křesťanů z našeho města** a blízkého okolí mělo za cíl vzájemně se povzbudit ve víře a společně se modlit za jednotu křesťanů.

V lednu slavíme také **jmeniny a narozeniny P. Vladislava Brokeše**, kterému jsme v neděli 2. února společně popřáli a předali květinu s finančním dárkem. Zároveň jsme tento den slavili svátek Uvedení Páně do chrámu.

Protože **jarní prázdniny** byly v našem okrese poměrně brzo, stihla jejich část strávit mládež na Vesmíru. O pár týdnů později by to již nešlo.

Masopustní karneval se konal v sobotu 22. února a poprvé se přesunul z fary do Malé scény, aby bylo více prostoru pro hry, soutěže a tancování. K oslavě masopustu se sešlo na čtyřicet masek v podobě zvířátek, princezen, rytířů, pirátů, atd. Nejdříve otec Vladislav představil všechny masky a pak nás přišla navštívit známá pohádková dvojice Pat a Mat, která nás provázela celým odpolednem a připravila si pro děti soutěže. Tančilo se s balónky na nohou, hráli jsme si na raky, kteří mohou lézt jen pozpátku, či závodili s míčem. Mezi tím jsme tancovali a řádili s kamarády.

Na správném masopustu nechyběla také spousta dobrot, jako koblížky, koláčky a další cukroví. Celé odpoledne si moc užili jak děti, tak dospělí. Společně jsme slavili, hodovali a radovánkami zakončili období předcházející postní době.

Na konci měsíce února 2020 jsme **se rozloučili s otcem Josefem Krajíčkem**, který si přál mít pohřeb v Ústí nad Orlicí. Rádi jsme toto jeho přání splnili a na slavnostním Requiem se podíleli přípravami i účastí. Řada lidí se bohužel pohřbu nemohla zúčastnit, protože otec Josef navštěvoval mnoho nemocných a starých





lidí, pro které už není možné na bohoslužby přijít. Naplněný kostel i presbytář byl opravdovým poděkováním za jeho kněžskou službu v našem vikariátu. Vysvěcen byl ve čtyřiceti letech a od té doby se snažil naplnit své kněžské charisma. Lidi doprovázel s velikou trpělivostí a láskou. Nepočítal čas ani vzdálenosti. Vyhlášená byla také jeho sbírka knih i filmů, které za totality půjčoval i s videopřehrávačem a využíval tak ke katechezi moderní prostředky. Lid posvěcoval především slavením mše svaté na různých místech a každá farnost měla v jeho malinkém diáři vždy místo na pravidelnou svatou zpověď. První pátky před dvanáctou patřily jemu. Skrze svátost smíření zprostředkovával Boží milosrdenství a pomáhal očisťovat svět od našich hříchů. Zůstane navždy v našich srdcích jako muž modlitby a obětavý služebník.

Popeleční středou 26. února jsme vstoupili do **doby postní**. Ta byla v roce 2020 poznamenána začátkem celosvětové virové nákazy, která postupně a mnohdy nepředvídaně mění plány miliónů lidí ve světě i v naší zemi.

Život farnosti se také proměnil a společně jsme hledali, jak smyslně naplnit tyto dny. Každý den kněží sloužili mši svatou ráno s ranními chválami a následně společně posnídali. Začínat den mší svatou a modlitbami za farníky je radostná chvíle, která nám otevírá srdce. Dále se snažili dávat do pořádku různé dokumenty, revize, opravy, zápisy a vše, na co nebyl během roku čas. Na faře se připravovali na různé přenosy přes Youtube a Facebook či farní noviny. Také promýšleli pastorační aktivity pro děti, mládež, naše rodiny i seniory.

Druhou neděli postní 8. března 2020 jsme slavili ještě v plném společenství, než byla vyhlášena různá nařízení o omezení aktivit a pohybu. Od středy 11. března jsme zrušili všechny aktivity, zvláště pak pravidelnou výuku náboženství, duchovní obnovu, vzdělávání, křížové cesty a další setkání.

Mše svaté byly ve všední den bez účasti lidu ráno na děkanství. Od neděle 21. března (čtvrtá postní) přenášel Facebook Vladislava Brokeše nedělní mše svaté živě ze svého mobilního telefonu. Až do



odvolání byly zrušeny všechny společné pobožnosti, duchovní obnovy, modlitební setkání a jiná shromáždění v kostelích, kaplích a ostatních veřejných prostorách. Na našich webových stránkách jsme zveřejňovali podněty a myšlenky pro děti. Pro individuální duchovní péči jsme nabídli návštěvu našich kostelů s přítomností kněze, s možností svátosti smíření každý den v podvečer.

Biskupové vyzvali ke **společné modlitbě každý večer ve 20 hodin** za ukončení pandemie. Při té příležitosti se kostelníci nabídli, že budou každý večer zvonit na kostelní zvony. Pro mnohé se osmá hodina večerní stala chvílí rodinné modlitby a setkání. Vzhledem k počátečním zkušenostem přenosů on-line a testování audiovizuální techniky zkusil otec Vladislav natočit hlas zvonů z podloubí děkanství a k jeho překvapení se lidé připojili a pozitivně reagovali. Po pár dnech přidal modlitbu, komentář a postupně vyšel do parku či na náměstí a obrazem přibližoval krásné prostředí v kostele či jeho okolí. Tato aktivita přerostla v pravidelné „virtuální setkání“ nejen v českém jazyce. Mnozí se na tento přenos těšili a očekávali, odkud je pozdraví tentokrát. Mnoho lidí, i těch, kteří běžně nenavštěvují náš kostel, sledovalo různé duchovní pořady a uvítalo propojení modlitby, mluveného slova a prohlídky krásných objektů, které jsou duchovním dědictvím našich měst a obcí.

Díky tomu a na základě kladných ohlasů pokračoval v **přímých přenosech z večerního zvonění** k modlitbě až do konce května. Nakonec jsme připravili 75 večerních vysílání a snažili se svět internetu posvětit krásnou hudbou, uměním i duchovním slovem.

Technika přenosu se postupně zdokonaľovala a otec Vladislav pilně natáčel každovečerní zamyšlení: v **květnu to byla tajemství růžence**, následovala **novéna k Duchu svatému** s katechezemi papeže Františka o darech Ducha svatého, na které navázaly **katecheze o svátostech**. Byl to docela pěkný maraton každodenního natáčení a střihání textu, zpěvu i obrazu. Napínavé bylo i počáteční každodenní zveřejňování na Youtube kanálu. Kdo si však našel čas, aby si cca 10 minut každý den poslechl poutavé zamyšlení, dostalo se mu docela slušného vzdělání ve víře.





Kostelníci v době postní a velikonoční zvonili každý den, vynechali jen v čase, kdy „zvony odletěly do Říma“.

Velikonoce v roce 2020 byly jiné, přesto ale byly. Neslativ obřady Svatého týdne, které jsou pro mnohé v ústecké farnosti srdeční záležitostí, bylo zpočátku možná těžké přijmout. Jde to vůbec bez toho? Poznali jsme, že podstata jejich slavení tkví v něčem jiném a tyto Velikonoce asi mnohé z nás prověřily. Způsob jejich slavení jsme mohli vybrat různý a podle zpráv od mnohých tušíme, že tohoto posvátného času i příležitosti využili. Kdo se o to pokusil, určitě objevil mnohé poklady z Božího slova i ve své rodině. Naše kostely zůstaly sice prázdné a bez naší fyzické účasti, ale nejdůležitější okamžiky Svatého týdne jsme mohli společně slavit díky přenosům slavené liturgie.

Pro připomenutí či pro další generace shrnujeme:

Liturgie **Květné neděle** (5. dubna 2020) probíhala pouze v kostele s jednoduchým vstupem a žehnáním ratolestí. Pašije z evangelia svatého Matouše byly pouze čtené.

Na **Zelený čtvrtek** (9. dubna) si připomínáme nejen Poslední večeři Páně, ale také ustanovení eucharistie a svátosti kněžství. Protože tentokrát kněží neslavili dopolední liturgii společně v katedrále se svým biskupem, stala se součástí večerní liturgie také obnova jejich kněžských závazků. Chyběl obřad mytí nohou i přenesení eucharistie k adoraci do „Getsemanské zahrady“. Také tradiční večeři s beránkem pro apoštoly a asistenci jsme museli oželeť.

Na **Velký pátek** (10. dubna) dopoledne připravila mládež s otcem Vladislavem modlitbu křížové cesty z kostela. Odpoledne jsme pak slavili velkopáteční obřady jednoduše, ale s důstojností. Mnozí se v tento den vydali na křížovou cestu do přírody na různá místa.

I za dané situace jsme chtěli kostel připravit ke slavnosti Zmrtvýchvstání. Naštěstí se podařilo sehnat jednoduché květiny na výzdobu, kterou jsme v sobotu dopoledne připravili.



V mnoha oknech se na **Bílou sobotu** (11. dubna) večer objevily rozsvícené svíce na připomínku Kristova vzkříšení. I na děkanství. Zde jsme ale zvolili bezpečné světlo (na baterie).

A **neděle zmrtvýchvstání** (12. dubna), časné ráno, bez ohně, průvodu s paškálem a svícemi, bez žehnání vody a udílení křtu... Přesto jsme slavili, od rozsvícení paškálu a nádherného chvalozpěvu Exsultet přes všechna čtení a žalmy jsme prošli až k radostnému Aleluja a radostné zprávě o prázdném hrobu. I takto prožité Velikonoce jsou nadějí, že: „*Temnota a smrt nemají poslední slovo. Odvahu, nic není ztraceno s Bohem!*“, jak řekl papež František v promluvě na velikonoční vigilii.

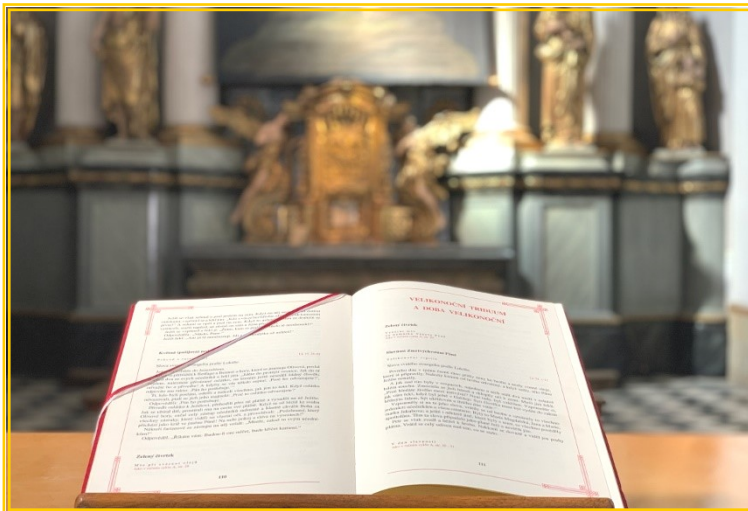
Možná stojí za zmínku, že všechny přímé přenosy byly nahrávány mobilním telefonem a celkem zázračně, až na Velký pátek, fungovaly spolehlivě. Díky možnostem nové techniky jsme od Velikonoc přenášeli mše svaté a další obřady živě již na Youtube kanálu farnosti.

I nadále „drželi“ kněží v kostele služby k podávání eucharistie, ke svátosti smíření, k modlitbě. Další týdny jsme řešili, kdy a kolik lidí může do kostela a jak to elegantně a inteligentně zařídit.

Konaly se **on-line setkání různých skupin** (mládež, rodiny, kněží...). Promýšleli jsme přesun farních aktivit a organizačních záležitostí s tím spojených.

Práci farního týmu bychom mohli shrnout do sloves: *oslovujeme, voláme, slavíme, zpíváme, modlíme se, natáčíme, strháváme, jíme, píšeme, pijeme kávu, uklízíme, archivujeme...*

V souvislosti s postupným rozvolňováním karanténních opatření jsme se ve farnostech snažili reagovat na situaci při organizaci bohoslužeb. Počty možných účastníků se vyvíjely různě postupně či skokově. To docela prověřilo naši schopnost být ve střehu. Na roušky jsme si postupně zvykli...





K 24. dubnu 2020 měl skončit mandát členů Pastorační rady farnosti Ústí nad Orlicí, její působení jsme prodloužili do dalšího roku.

Několik nedělí mohlo být na mši svaté jen 15 osob. Pokračovali jsme tedy v on-line přenosech nedělních bohoslužeb. Od neděle 11. května byl počet lidí zvýšen na 100 osob, ale s rozestupy. On-line přenosy pokračují. Po horečné poradě jsme přidali v Ústí navíc nedělní bohoslužbu v 10 hodin a k tomu šikovný IT farníci zprovozili **rezervační systém**. První týden byly mše obsazené už v úterý. S postupem času a dalším zvyšováním počtů osob nadšení upadalo.

Zavedli jsme také služby na dezinfekci po bohoslužbách. Snad naše lavice nápor čistících prostředků přežily ve zdraví...

Od neděle 31. května mohlo být na bohoslužbách 300 osob, opět se zachováním rozestupů. Rezervace i bohoslužba v 10 hodin zůstala ještě do 7. června včetně.

Se začátkem výuky prvního stupně na základních školách jsme obnovili také klasickou výuku náboženství na faře, kam se překvapivě vrátily v podstatě všechny děti. Znovu se rozběhla také **příprava na biřmování a na první svaté přijímání dětí**. Po domluvě byly stanoveny nové termíny: v Ústí v neděli 21. června, v Dolních Libchavách 28. června.

Noc kostelů se celostátně přesunula o týden, na pátek 12. června 2020. Noc kostelů v našich farnostech jsme začali chystat docela s předstihem tak, abychom se stihli připravit. V ústeckém kostele jsme chtěli zvolit jednodušší formu vzhledem k plánované souběžné akci Město v pohybu. Ocitli jsme se však v celosvětové pandemii, která změnila všechny naše plány.

V březnu to vypadalo, že se tato akce neuskuteční vůbec, v dubnu už zase, že ano, ale jen s omezeným programem, tedy ještě jednodušším. Připravovali jsme možnost jednoduché návštěvy kostela a



parku s možností ztišení a rozsvícení svíčky jako symbolu modlitby za postižené touto pandemií, pravděpodobně v čase 21-22 hodin.

Když se pak začalo mluvit o možnosti televizního přenosu z různých míst v jednotlivých diecézích, rozhodně jsme se rozhodli nepřihlásit. Ale znáte to: člověk míní... Navzdory všemu se takhle jednou objevil e-mail, pak se ozval telefon z biskupství... a bylo to. Otec Vladislav během karantény získalo mnohé zkušenosti a věděl, že to nebude vůbec jednoduché. Nakonec ale tuto výzvu přijal i jako příležitost k projevení vděčnosti křesťanským médiím, která v době pandemie odvedla neskutečně veliký kus práce a nahradila tak službu mnoha kněží kvalitním a zajímavým vysíláním.

Museli jsme začít konat. Do večerního programu jsme museli zapracovat **30 minut živého vysílání**, zapojit návštěvníky a nabídnout i jim zajímavý program. Měli jsme celkem volnou ruku při tvorbě scénáře, ale určitě málo času na přípravu. Rozhodli jsme se, že nabídneme z naší farnosti především živou zkušenost života v době zavřených kostelů.

Postupně nám vykrystalizovala tři témata. Prvním byla zvonice a pravidelné večerní zvonění k modlitbě. Byl to skvělý nápad našich zvoníků, ale zároveň jejich obětavé pravidelné každodenní vybíhání na věž a pětiminutové zvonění na tři zvony. V první části **vysílání pro televizi Noe** jsme se snažili předat tuto zkušenost večerní modlitby i hlasy zvonů, které se nesly vzduchem i podmořskými kabelemi do různých částí světa. Druhou část našeho programu jsme sestavili ze života společenství našich mladých rodin, které se starají o misijní cukrárnu a při Noci kostelů pravidelně připravují pohoštění. Plodem těchto společenství je společná práce i nasazení pro druhé, zároveň však také schopnost vytvořit v rodinách duchovní prostředí i přes zavřené dveře kostelů. Do živého vysílání jsme zařadili vzpomínku na domáci liturgii o Velikonočních, která připomněla toto složité období, ale i možnost, jak se s ním vypořádat. Jistě si pamatujete na pěkné články na stránkách





farních novin z doby koronavirové. Třetí část vysílání byla zaměřena na 100. výročí narození dvou velikánů, kteří mají vztah i k naší diecézi. Jedná se o arcibiskupa Karla Otčenáška a sv. papeže Jana Pavla II., který 26. dubna 1997 diecézi navštívil. Pan biskup Josef Kajnek byl ochotný zavzpomínat před kamerou na tyto dvě osobnosti v biskupské kapli sv. Karla Boromejského a získali jsme tak další cenný materiál pro naše vysílání. Celý přenos byl orámován koncertem Cecilské hudební jednoty i varhanním koncertem Kateřiny Filkové. K prohlídce byla otevřena také Útěchová kaple s možností modlitby a ztišení. Během večera nabídl výborné občerstvení „Misijní cukrárna“ v parku u kostela.

Tímto živým vysíláním byla dovršena naše devadesátidenní virtuální kapitola, která nás postavila před novou výzvu a s pomocí Boží a mnoha dobrovolníků jsme i přes omezený pohyb zůstali v kontaktu. Z toho opět zůstává špetka moudrosti, že službou pro druhé jsme obohaceni především my sami.

Slavnost Božího Těla 14. června jsme letos oslavili bez průvodu a družiček. Po dlouhé době, kdy trvala vládní opatření, jsme se sešli na bohoslužbách v 7 a 8.30 stále s rouškami. Otec Vladislav v promluvě připomněl, že nejde jen o vnější okázalost oslav, ale my sami se máme stát „vzácnou nádobou“, která přijímá Krista v eucharistii. Na závěr mše svaté byla adorace před Nejsvětější svátostí se svátostným pozhledáním. Zpěv písní lidu s varhanami doprovodili nadšení trubači: Petr Pírk (trubka), Michal Sklenář a Jakub Leschinger (lesní roh) a Radim Javůrek (trombon).

V neděli 28. června jsme v kostele v **Knapovci** oslavili svatého Petra a Pavla poutní bohoslužbou, při které byla křtem přijata do společenství církve malá Daniela. Po mši svaté následoval připravený program s pouťovým občerstvením, s vystoupením kapely Plusmínus Letohrad, pohádkou Kuba a tři čerti a ukázkami požárního sportu SDH Knapovec.

Pandemie nemoci covid-19 zamíchala termíny našich plánovaných událostí a mnoho věcí jsme museli udělat jinak. Velikonoce prožité v



době koronavirové nám nedovolily slavit **křest katechumena Filipa** a celou slavnost jsme tak posunuli na slavnost svatých Cyrila a Metoděje 5. července. Nakonec jsme kromě svátosti křtu slavili také **první svaté přijímání manželů Pavla a Jany**, kteří skrze společenství rodin oživilí plamen Božího ducha ve svém srdci a vstoupili tak do hlubšího společenství s Bohem.

Letošní **prázdninový pobyt dětí** (6.-10. července 2020) měl docela jinou tvář, než jsme byli zvyklí. Nedlouho poté, co jsme na schůzkách vedoucích domluvili témata a náplně chaloupek, ubytování a rozdělili si úkoly, bylo všechno jinak... Když už bylo skoro jasné, že možnost odjet s dětmi je nejistá a situace ohledně prázdninových pobytů se měnila každou chvíli, rozhodli jsme spolu s otcem Vladislavem, že uspořádáme něco jako příměstský tábor či nějaké denní programy pro děti. Od té chvíle začaly přípravy nového, jednoduššího programu, který se nakonec opravdu moc povedl.

O příměstský **tábor pro děvčata** na faře v Ústí byl nebyvalý zájem, a tak se celkový počet včetně vedoucích a kuchařky ustálil na počtu 49. Na faře bylo opravdu živo a plno. Všude bylo něco nebo někdo... Každý den ráno jsme spolu s děvčaty „otevřaly dveře k Bibli“ – a to doslova, protože jsme k tomu využily altán u červeného sálu – s prázdnými obrazy, které večer „ožily“ postavami ze Starého zákona. A to se podařilo díky společnému úsilí všech skupinek, které různými aktivitami získávaly indicie, aby poznaly, o jakou postavu se jedná. Tyto indicie mohly pak také využít pro získání klíče k závěrečnému pokladu. Během týdne, když ráno rodiče děti přivedli a večer kolem šesté si je zase odvedli, jsme se ve slovu na den snažily poznat také dobré vlastnosti těchto postav, hrály jsme mnoho různých her, moc dobře jsme jedly, společně jsme zpívaly a tančily, mohly si vyrobit náramek či záložku a jeden den jsme využily k výletu na kole či vlakem a pěšky. Poslední den vyvrcholil náš program hledáním cesty k pokladu pro získání správného klíče k zámku truhlice. Také jsme se připravovaly na večerní mši svatou slavenou společně s ministranty na závěr obou táborů.





Jako velmi schopná se ukázala i děvčata coby „vedoucí dorost“, která měla v rukávě mnoho různých jednoduchých, a hlavně hned proveditelných her, kdykoliv vznikla nějaká programová pomlka. A děkujeme také kuchařce Āně, která dokázala bravurně nasytit tolik hladových krků i mlsných jazýčků. Všechno nám moc chutnalo! A v neposlední řadě děkujeme otci Vladislavovi i celé farnosti za poskytnutí zázemí naší krásné a prostorné fary, farního dvora, zahrady a krásného parku.

Také na **ministrantském táboře** díky formě příměstského tábora prožili společné chvíle ve větším společenství než obvykle. Odvážilo se přijít i více kluků už od předškolního věku a jejich počet směle dohnal počet děvčat. Celý týden se nesl v duchu výpravy rytířů ve Svaté zemi a v Jeruzalémě, kde chlapci poznávali místa ze života Ježíše a snažili se zachovat památku těchto míst plněním různých úkolů. Útočiště nám poskytla libchavská fara a přilehlé okolí. Každý den jsme začali myšlenkou na den, kterou jsme se poté snažili celý den žít. Náš společný čas jsme také oživilí návštěvou statku, soukromou jízdou autobusem do Českých Libchav a hasičskou ukázkou s pěnou. Společný týden jsme zakončili putováním do Ústí, kde jsme společně s děvčaty slavili mši svatou.

Vrcholem týdenních programů obou skupin dětí se stala **společná mše svatá** v pátek večer (10. července 2020) v děkanském kostele. Mše svatě se tak zúčastnilo bezmála 90 dětí a z toho většina aktivně. Ministranti si vzorně nacvičili liturgii, včetně průvodu z fary a nezapomněli na táborové oblečení. Presbytář se celý zaplnil ministranty. Děvčata celý týden zpívala také ty písně, které pak využila i při mši a pod vedením Evči J. je nacvičila i s mnoha hudebními nástroji. Tentokrát to nebyl sboreček, ale sbor.

Byla to opravdu slavnost a krásné zakončení společných programů. Po mši svaté jsme ještě mohli zažít společné závěrečné chvíle při opékání buřtů a sdílení prvních dojmů.



Odložená **svátost biřmování** se uskutečnila o „poutním“ srpnovém víkendu. Skupinka mladých se připravovala celý rok k přijetí Ducha svatého. Následně začala také příprava dospělých, ze kterých se vytvořila krásná skupinka, a společně směřovali k poutní slavnosti spojené s udílením svátosti biřmování.

V předvečer slavnosti Nanebevzetí Panny Marie se biřmovanci společně s kmotry sešli v kostele, kde měli možnost se ztišit a přijmout svátost smíření. Druhý den odpoledne, **v sobotu 15. srpna**, byl pro biřmovance velký den, k této svátosti jich přistoupilo 28, a to z různých věkových kategorií i farností. Svátost přijali z rukou našeho biskupa Mons. Jana Vokála. Celou slavnostní mši svatou doprovázela CHJ.

I přes různé obtíže jarní pandemie či osobní hledání mnohých, zda jsou připraveni k takto intenzivnímu setkání s Bohem, jsme prožili nádhernou slavnost, ve které Boží milost naplnila naše srdce radostí a pokojem, který svět nemůže dát. Biřmovanci předali otci Vladislavovi i krásný společný dárek v podobě skleněného anděla, který ho velmi potěšil a sídlí v jeho pracovně.

V neděli 16. srpna jsme pak ve farnosti slavili **pout'** a také odložený **farní den**. Termín farního dne bývá otázkou hledání možného během velikonočně předprázdninového období naplněného liturgickými slavnostmi. Možnost slavit farní den o ústecké pouti byla také na pastorační radě navrhována, ale nechtělo se nám měnit osvědčený způsob. Při jeho plánování nás ani nenapadlo, že zasáhne vyšší moc, která ho na tento termín přeloží jaksi přirozeně.

O tomto slavnostním víkendu (na sobotu 15. srpna připadlo také přeložené biřmování) jsme prožili krásnou slavnost Nanebevzetí Panny Marie při společné mši svaté v 10.30 v kostele. Vrchol prázdnin a poutní slavnost každoročně přivádí do našeho kostela mnoho věřících a návštěvníků. Letos jsme k tomu přidali navíc farní den. V homilii otec Vladislav připomněl, že evangelium této





slavnosti mluví o tom, co znamená setkání. Jaká jsou naše setkání, čím jsou naplněná? Bůh touží po každém z nás a zve nás, abychom se podíleli se na tom nejkrásnějším povolání – setkání s Ním a abychom toto setkání zprostředkovali a nabídli i lidem okolo nás. Možnost společného oběda v podobě gulášku, grilovaného masa nebo sladkých palačinek byla v poledním čase velmi vítaná. A protože počasí bylo na ten den krásné - vyprošené, postavený stan sloužil k posezení či jako ochrana před sluncem. Po krátké siestě se mohly děti účastnit „poutní cesty“ v areálu parku u kostela. Bylo pro ně připraveno mnoho různých aktivit, kde si mohly osvojit dovednosti pravého poutníka, a také poznaly, které věci na cestu nepotřebují. Opravdu velký úspěch slavil skákací hrad. Pro další zájemce byla od 15 hodin v kostele připravená komentovaná prezentace fotografií ze života farnosti a také seznámení s projektem opravy průčelí kostela.

Celý den završil v 17 hodin plánovaný **Koncert pro tebe** s vystoupením kapel **NAPORÁD** – nová kapela v čele s Ondřejem Škochem - a **ONE BRAIN** – jazzpopová kapela z Lanškrouna. Koncert přilákal další zájemce z řad veřejnosti a uskutečnil se za podpory Města Ústí nad Orlicí.

Na **začátku školního roku** požel otec Vladislav školákům i učitelům a vše vypadalo, že by se život mohl vrátit aspoň trochu k normálu. Po prázdninové a vlastně mnohem delší koronavirové přestávce se sešly děti v pátek 18. září na **sborečku a ministrantské schůzce** a poté na mši svaté. V neděli 20. září zahájilo své setkání také **Misijní klubko i cukrárna na faře**. A to jsme ještě netušili, že je to v tomto roce naposled...

Hned v následujícím týdnu onemocněl covidem otec Vladislav a stáhl se na stanovenou dobu do karantény.

Výročí posvěcení našeho kostela slavené v neděli 27. září jsme prožili s otcem Vítkem. V promluvě nám otec Vít připomněl, že kostel je důležité místo pro život farní rodiny, jako je důležitý dům pro rodinu, slouží ke vzájemnému setkávání a ke společné modlitbě. (V roce 2020 jsme slavili 244 let od dokončení stavby.)



V pondělí 28. září jsme si připomněli umučení **svatého Václava**. Mši svatou v 8.30 hodin celebroidal P. Vít a připomněl důležitost pokory a pravdy v našem životě. Na závěr jsme v kostele zazpívali Svatováclavský chorál. I přes deštivé počasí jsme se téměř všichni přesunuli průvodem k soše svatého Václava na Podměstí. Tady jsme se pomodlili a přítomný starosta položil k soše květiny. Všichni shromáždění na závěr zazpívali státní hymnu.

V neděli 4. října jsme při mši svaté sice v rouškách, ale ještě v plném počtu a také se zpěvem děkovali za **dar naší Země a stvoření** a prosili za její obnovu.

Od pondělí 5. října byl znovu vyhlášen nouzový stav. Na bohoslužbách smělo být max. 100 osob a byl vydán také zákaz zpěvu.

Katecheze dětí na faře fyzicky ani nezačala. Dlouho jsme přemýšleli, jakým způsobem nabídnout výuku náboženství a další farní aktivity. Nakonec jsme došli k závěru, že nechceme přetěžovat naše děti dalšími pracovními listy či on-line vysíláním, ale zaměříme se na rodinnou nedělní liturgii. Je velmi těžké najít způsob, jak zachovat slavičí společenství vzhledem k rozdílnosti rodin, věku dětí apod. Snažili jsme se tedy o jistý kompromis, který spočívá v přenosu nedělní mše svaté s promluvou zaměřenou na dané evangelium s určitými konkrétními prvky pro děti.

Podle reakcí zjišťujeme, že i dospělí mohou pro sebe vytěžit důležité podněty pro osobní život. Pro děti připravujeme materiály pro liturgii doma. V čase, kdy nám opět chybí možnost osobního setkání při mši svaté i při dalších aktivitách, jako jsou setkání rodin, katecheze dětí, Misijní klubko, sboreček, ministrantská schůzka apod., jsme se snažili nejen dětem nabídnout malou katechezi v rodině.

Od neděle 11. října byl opět spuštěn **rezervační systém** pro 100 osob na bohoslužbě bez zpěvu. Od pondělí 12. října začala platit další omezení a mezi nimi také zpřísnění počtu osob účastnících se na bohoslužbě. Je možná účast pouze 10 osob. Od středy 14. října byl tento počet osob snížen na šest.





V praxi to znamenalo, že se bohoslužby opět slavily jen s asistencí, bez účasti lidu, a to každý den ráno. Každý podvečer (17 – 18 hod.) byl opět někdo z kněží k dispozici v kostele s podáváním svatého přijímání nebo ke svatě zpovědi.

Nedělní mše svatá byla opět zprostředkována na **Youtube kanále farnosti** vždy v 8.30 s promluvou pro děti. Společně mohlo zpívat 5 osob (z těch 6). V této době bylo (a bývá i dnes) na nedělní bohoslužbu připojeno cca 330 zařízení a během týdne dojde asi tak k tisícovce zhlédnutí. Věříme, že se nám alespoň tímto způsobem podařilo udržet duchovní společenství a navzájem si pomáháme duchovně růst i v takto složité době.

Národním ředitelem Papežských misijních děl P. Leošem Halbrštátem jsme byli osloveni, abychom prostřednictvím Youtube kanálu Farnosti Ústí nad Orlicí zprostředkovali **Misijní most modlitby** všem misionářům z misijních klubek v ČR. V sobotu 17. října večer se v kostele k Misijnímu mostu sešly děti, které zastupovaly všechny ostatní. Tato modlitba byla do našich domovů zprostředkována živě. **Misijní neděle** připadla na 18. října. Na homilii se připojily děti v přestrojení jako zástupci různých kontinentů.

Na podzim také odešel do Božího království tatínek otce Vladislava (26. září) a pak i tatínek otce Vítka (8.října). I přes všechna omezení jsme na naše drahé zemřelé nezapomněli. V pondělí 2. listopadu jsme slavili mše svatě v našich kostelích a požehnali hřbitovy. Večer jsme nabídli přenos **modlitby za naše zemřelé** z Meditační kaple papeže sv. Jana Pavla II.

V neděli 15. listopadu jsme si připomněli **Den Bible**. Ač ve spojení virtuálním, otec Vladislav v promluvě připomněl, že Bible má mít doma důležité místo, aby byla připravená k tomu, abychom ji četli a hovořili o tom, co nám Boží slovo říká. Rodiny jsme vybídli, aby si přinesly své výtisky Biblí ke mši svaté, při které byly požehnány.

V pondělí 24. listopadu se virtuálně **pastorační rada farnosti Ústí nad Orlicí**, aby připravila program vánočních bohoslužeb a dalších událostí v naší farnosti s přihlédnutím k aktuálním opatřením.



Na první neděli adventní 29. listopadu otec Vladislav požehnal **adventní věnce**, které si věřící donesli během sobotního večera do kostela. Požehnané věnce si pak odnesli v neděli, kdy byl otevřený kostel k možnosti přijetí eucharistie. Na letošní advent jsme připravili také novinku do parku v podobě **velkého adventního věnce**. Chtěli jsme prostřednictvím tohoto symbolu poukázat na vzácné období adventu a možnosti přípravy na Vánoce. V nedělní podvečer se konalo jeho požehnání v parku u kostela, které natáčel Lukáš Prokeš, a záznam byl zveřejněn na stránkách města spolu s rozsvícením vánoční výzdoby ve městě.

Ve dnech, kdy se bohoslužeb mohlo účastnit 20, postupně pak až 30 osob, jsme nabídli možnost mše svatě každý všední den v 11 hodin dopoledne a v 17 hodin navečer. Nedělní mše svatá byla slavena jen s asistencí a přenášena on-line. V čase mezi 9.30 – 11 hodinou a pak od 17 do 18 hodin byla příležitost k individuálnímu přijetí eucharistie.

Od 3. prosince se počet možných účastníků bohoslužeb navýšil na **max. 30% obsazenosti lavic**. Ve všední dny jsme od pondělí 7. prosince navrátili obvyklý pořad bohoslužeb a v neděli jsme přidali mši svatou v 10 hodin. Na nedělní bohoslužby ve všech našich farnostech bylo potřeba si rezervovat místo. Vzhledem k nejisté situaci jsme začali pracovat na přípravě pořadu vánočních bohoslužeb ve dvou variantách.

I v letošním roce se přihlasy skupiny dětí ze ZŠ Bratří Čapků a projevily zájem o **adventně-vánoční program**. Protože bylo složité využít vnitřní prostory, slíbili jsme, že připravíme program venku v parku a u betléma v kostele. Těsně před Vánocemi dorazily na prohlídku betlémů v kostele také skupinky dětí z MŠ Klubíčko. Nakonec se v parku a v kostele vystříдалo na 200 dětí.

Během adventních sobot opět „vyrostly“ v našem kostele všechny betlémy a o víkendu před Vánocemi byl postaven v parku u kostela **venkovní betlém**. Jedná se o zvětšené figury kostelního papírového betléma, vytištěné na plastové desky, s dřevěnou stáji.





Věříme, že toto tradiční znázornění scény příchodu našeho Pána na svět bylo i pro naše město určitou symbolikou otevřenosti a přijetí tohoto velikého tajemství, kdy se Bůh stal člověkem.

A protože stavění betléma v adventním čase je v našem městě tradiční událostí, napadlo nás, že bychom se mohli pokusit vytvořit takový náš **farní betlém**. Tušili jsme, že tyto Vánoce budou jiné a pravděpodobně se při bohoslužbách všichni nepotkáme.

Chtěli jsme se společně setkat v kostele kolem jeslíček alespoň na fotografiích. Zpočátku zareagovala lépe spíše generace dříve narozených, ostatní se zpočátku asi báli nebo čekali, až jak ti druzí... A tak hlavně v závěru adventu či spíše v jeho úplném vrcholu se mnozí probudili a začali posílat další a další fotografie.

Nakonec se připravené místo s nakreslenými postavami Svaté rodiny docela zaplnilo fotografiemi více než 240 postav – rodin, jednotlivců či skupinek. Během svátků jsme i přes nemožnost osobního setkání na sebe mohli myslet v modlitbě. Společně se podařilo vytvořit originální farní betlém, kde k jeslíčkám přichází rodiny i jednotlivci, a to nejen z naší farnosti. Zbývá dodat, že postavy svaté rodiny namaloval a podklad pro fotografie vytvořil Martin Hordějčuk.

Většina z nás na podzim asi doufala, že pandemie Vánoce 2020 už moc nezasáhne. S blížícími se svátky bylo ale jasnější, že společné bohoslužby v obvyklém rozsahu neprožijeme. Určitě si členové pastorační rady, kostelníci i varhaníci vzpomenou na stále nové a různé varianty vánočních bohoslužeb.

Nakonec „**půlnoční**“ **mše svaté byly pouze odpoledne**. Rezervační systém už byl celkem zaběhnutý, a tak když bylo možné zamluvit si místo na mši svatou na Štědrý den v 15.30, bylo obsazeno během dvou minut, na přidanou bohoslužbu v 17 hodin to bylo podobné.

V závěru obou požehnal otec Vladislav postavíčky Jezulátka do našich betlémů.



Tradiční **živý betlém** tentokrát nebyl vůbec tradiční. Chvilí jsme měli i pocit, že tuto aktivitu můžeme letos vynechat. Ale nadšení pana děkana a Pavlína L. betlém určitě uspořádat v nějaké podobě nás nenechalo v klidu. Rozhodli jsme se, že živý betlém se uskuteční jen v kostele on-line a za zavřenými dveřmi bez diváků.

Použili jsme upravený scénář vánočního programu pro mladší děti ze základních škol. Nebylo moc příležitostí na zkoušení, taneční program děti nacvičovaly při on-line výuce, vše ostatní v podstatě až v den vystoupení: scénka, tanec, hudba, zpěv, kamera, zvuk,...

Bylo to náročné a možná i trochu riskantní, ale děti i rodiče a další účinkující byli vděční, že se mohli podílet na uskutečnění této milé akce. Proto moc děkujeme všem, kdo do toho šli s nasazením. O den později by už nebylo asi možné něco takového podnikat.

Od neděle 27. prosince na **svátek Svaté rodiny** přišlo totiž další omezení aktivit a s tím i počtu účastníků bohoslužeb. Manželský slib tak mohli manželé obnovit doma před svými obrazy při on-line přenosu. Osobně mohlo být přítomno jen několik pozvaných párů, protože začala platit přísnější omezení počtu účastníků bohoslužeb, kterých se může od tohoto dne účastnit pouze 10% obsazenosti sedících.

Příležitost k individuální návštěvě kostela s možností přijetí eucharistie byla bohudíky zachována, také se projevil větší zájem o návštěvu kostela s prohlídkou betlémů.

Všechny další vánoční bohoslužby – na závěr roku 31. prosince, slavnost Matky Boží a Zjevení Páně byly slaveny **pouze s asistencí a přenášeny on-line**.





Rok 2020 jsme zahájili klasickými klubky v lednu a v únoru, kde jsme se dozvídali něco nového ze života dvou světců – Blažeje a Turi-
biua z Mongroveja. Postavu svatého Blažeje jsme také výtvarně zpra-
covali, a naše obrázky se objevily v únorovém Missio magazínu. Na
setkáních nechyběly hry na sněhu, stavění sněhuláka, tvoření výrobků
a další. V březnu a následujících měsících jsme se už bohužel sejit
nemohli, ani jsme neuskutečnili tradiční spaní na faře. V novém škol-
ním roce jsme se s radostí sešli **20. září**, sdělovali si dojmy a zážitky
z prázdnin, modlili se za misionáře, a těšili se ze společného setkání.
Bohužel v říjnu už jsme se zase vidět nemohli.

A jak probíhaly oslavy **misijní neděle**? Národním ředitelem
PMD Leošem Halbrštátem jsme byli osloveni, abychom prostřednic-
tvím YouTube kanálu Farnosti Ústí nad Orlicí zprostředkovali Misijní
most modlitby všem misionářům z misijních klubek po ČR. Díky této
příležitosti se navečer 17. října sešlo několik zástupců našeho misijní-
ho klubka a otec Vladislav ke společné modlitbě. Modlili jsme se za
jednotlivé kontinenty a misionáře za doprovodu písní, následovala
krátká adorace, při které jsme děkovali a chválili Boha za jeho pří-
tomnost v našich životech. V neděli se pak mše svaté účastnili další
malí misionáři v převlečení za obyvatele všech kontinentů.



Ples pro Tebe jsme samozřejmě plánovali (měli jsme zamlu-
vený termín, kapelu), ale vzhledem ke zhoršující se situaci jsme
již v září rozhodli, že ples v listopadu neuděláme, a své síly a
energii investujeme na jiných potřebných místech. Nakonec to
tak bylo dobře, protože ples by byl dle vládních opatření stejně
zrušen. Věříme, že letos se na této oblíbené akci opět potkáme!

Před Vánocemi se situace trochu zlepšila a mohli jsme se vi-
dět alespoň na mších svatých. Proto jsme na 4. neděli adventní
uspořádali **misijní jarmark** vzadu v kostele. Ač jsme ani ne-
doutali, sešlo se spoustu krásných a milých věcí (vánoční dekora-
ce, přání, svícní, jedlé dárky i látkové roušky) k prodeji za dob-
rovolný příspěvek.

Výtěžek, který byl věnován na projekt Jeden dárek navíc pro
chudé děti v Bangladéši, činil bezmála 15 000 Kč.

Na závěr bychom chtěli jménem misijního klubka i Papež-
ských misijních děl poděkovat všem, kteří ani v této nelehké
době na misie nezapomínají, misie podporují a modlí se za ně!





Loňský rok nezačal nenadějně, ba naopak; začal jako každý jiný – silvestrovským setkáním mladých na děkanství a novoročním zvoněním. Pokud však čtenář nechce přijít o iluzi ideálního průměrného roku, nechť ve čtení zpomalí, aby byl schopen vbrzku se čtením skončit.

Jedna z mála věcí, která se v loňském roce povedla téměř podle původního plánu, byla příprava na biřmování, jejíž významná – dvoudenní – část se uskutečnila v lednu. Nahradila jedno z tehdy běžných pátečních setkání a s vidinou kvalitnějšího a kvantitnějšího obsahu neskončila ještě týž den večer, ale až druhý den okolo poledního. Příprava se nesla v duchu Chiary Luce Badano a desatera Božích přikázání.

Proběhla též do té doby rovněž zcela obvyklá činnost oustecké mládeže (na tomto místě nutno podotknout, že opravdoví Oušťáci jsou v oustecké mládeži menšinou), a to společně strávené jarní prázdniny v Diecézním centru života mládeže v Deštném v Orlických horách, místní části Jedlová, zkrátka na Vesmíru. Tento společně strávený čas ovšem nenaplnily jen radovánky a společenské hry, hodnotným obsahem byla rovněž další část přípravy mladých na biřmování, tentokrát na téma Svátosti a Duchovní povolání (v podání o. Vladislava a o. Tomáše Hoffmanna).

Obsahem téhož čísla INUFu, ve kterém byl otisknut článek o jarních prázdninách na Vesmíru, byla i pozvánka na každoroční Diecézní setkání mládeže v Hradci Králové, a to na téma Mládenče, pravím ti, vstaň. Zde se však dostáváme do míst, kdy čtenáři zmiňovanému v prvním odstavci tohoto článku poradíme: Dost!

„A teď to vezmem tryskem...“ (Jan Drda, 1956 via M. Kabát). „Tak pravil Zarathustra,“ (R. Strauss, op. 30, 1896), „Dokonáno jest,“ (J. Drbohlav, 1841) a „Alea iacta est,“ (G. J. Caesar, 1. stol. př. Kr.), kostky jsou vrženy. Postní duchovní obnova – zrušeno. Diecézní setkání mládeže – zrušeno. Páteční setkávání – zrušeno.

Pandemie ovlivnila život každého z nás, přesněji – otočila ho naruby. Namísto čerstvého vzduchu se doporučuje dýchat vlastní bacily; namísto šetrné veřejné dopravy se doporučuje používat vlastní neekologické automobily; namísto používání opakovaně použitelných věcí se doporučuje používat jednorázové; už se neodrazuje od „zlé



techniky“, ale najednou to je jediný „hodný pomocníček“, který umožní lidem se alespoň zprostředkovaně vidět. Už to není jenom „bedna“ a „už to konečně vypni a jdi za kamarády ven“, ale je to najednou jediná možnost, jak se setkat, „zapni to a ven radši nechod“. Neuvědomujíc si toto heslo jsme pomalu začali využívat tento způsob setkávání.

Každopáteční setkání na děkanství nahradily [onlajn mýtyngy] pomocí počítačové aplikace Zoom, umožňující skupinová videosestání. Organizace takovýchto schůzek je však daleko náročnější, neboť účastníky nepojí ona neviditelná vazba, která se nachází při setkání osobním. O to složitější byla role těch, kteří toto dálkové setkání připravovali. Pan děkan Vladislav dbal na to, abychom měli tímto způsobem přístup k duševnímu pokrmu z víry, poté následovala nějaká jednoduchá skupinová internetová hra. Pár týdnů před prázdninami nám nakonec bylo umožněno uskutečnit zase opravdu společné setkání i jinak než tēte-à-tēte.

V létě se nám poštěstilo, že jsme mohli odjet na společný týden mládeže do Neratova. Bylo to několik dní, které jsme strávili v horské obci, pomáhající místnímu Sdružení Neratov, které zde má chráněné bydlení a chráněné dílny. Místní obyvatelé byli na dovolené, a tak jsme zde pár dní vypomáhali my, aby Sdružení bylo i tak schopno plnit plán výroby podle závazků. I přes vskutku skromné „ubytování“ a minimum skutečně společně strávených chvil byli všichni rádi, že jsme tento téměř týden mohli zažít, neboť i tak to bylo více než za poslední půlrok dohromady (k polovině února 2021).

V srpnu pak proběhlo – oproti plánu poněkud později – biřmování biřmovanců. Svátost přijel udělit otec biskup Jan. Biřmování bylo spojeno s rovněž přeloženým farním dnem a ousteckou poutí.

Dozvuk prázdnin, babí léto, se neslo ve znamení nové chuti si páteční setkání vyšperkovat. Na každý pátek si měla vybraná dvojice připravit téma setkání – duchovní i odpočinkové, jednou za měsíc mělo probíhat pobířmovací vzdělávání. Pokud čtenář s iluzemi nedbal naší rady a nepřestal ve čtení, je načase výstrahu zopakovati...

Situace nabrala opět rychlý spád. Páteční setkávání – zrušeno. Podzimní prázdniny na Vesmíru – zrušeno. Ostatní společné aktivity – ani neplánovány. Jediný Zoom nám poskytoval (v rámci svých možností) náhradu osobních setkání, kterých až do Vánoc bylo stejně jako not ve skladbě Johna Cage 4'33".

Snažili jsme se nějak přežít sami nebo v okruhu svých blízkých, až opět před Vánoci bylo umožněno krátké modlitební setkání v kostele. Sešli jsme se tedy alespoň před svátky narození Pána Ježíše Krista, abychom se alespoň krátce setkali a společně se pomodlili.

Nový rok začal – nutno zdůraznit, že nechtěně – ve smyslu hesla „Správný chasník pracuje ve dne,“ (T. G. Masaryk, 2. desetiletí 20. stol.). Po vánočním uvolnění nebylo žádné setkání umožněno. Nový rok tedy začal smutně a i nadále se nese v podobě druhé věty 4'33" s označením „Tacet“.





V měsíci lednu se sešla na faře rada Orla, abychom předběžně naplánovali aktivity a navrhli plán financování na rok 2020.

Od ledna pokračovalo **cvičení pro všechny věkové kategorie** „Aby záda nebolela“, které vede Pavla Nedvědová. Ve středu se scházela skupina žen v kerhartické sokolovně ke hraní volejbalu.

Dne 25. ledna se 9 zástupců naší jednoty zúčastnilo **turnaje v bowlingu** pořádaného sousední českotřebovskou jednotou. Smyslem této akce bylo nejen si zasportovat, ale také posedět s ostatními a strávit tak příjemný večer.

V sobotu 29. února se na faře konala **výroční členská schůze**. Vzhledem k tomu, že v tento termín bylo mnoho dalších aktivit, zúčastnilo se pouze 17 členů. Hlavními body programu bylo doplnění rady jednoty, zpráva o činnosti a financování za rok 2019 a plán sportovních a kulturních akcí na rok 2020.

Od 8. března jsme bohužel museli přerušit kvůli pandemii koronaviru veškerou činnost.

Kolem Velikonoc jsme vyhlásili soutěž na téma „**Jak trávíme tyto dny**“. Zapojilo se poměrně velké množství členů a byli vylosováni 2 výherci: Martin Klekar a Marie Hnyková.

Dne 9. května se zúčastnilo 7 odvážlivců **běhu „Letohradská pětka“**, tentokrát pořádaný v netradiční podobě. Nebylo možné se startovat hromadně, a proto bylo možné si trať proběhnout individuálně během celého měsíce května. Výsledky se zaslaly na e-mailovou adresu pořadatele.

Dne 1. července v Malé scéně proběhla schůze rady jednoty, aby bylo možné naplánovat předběžné aktivity do konce roku.

Ve dnech 7. – 15. srpna se zúčastnili 4 členové z naší jednoty **cykloputě**, kterou každoročně pořádá Orel Uherský Brod.

Letošní farní den proběhl v den poutě v neděli 16. srpna. Orel měl na starosti **pomoc s programem pro děti**. V parku u kostela bylo celkem 8 stanovišť a téma bylo putování poutníka.



Největším lákadlem byl pro děti skákaací hrad, který jsme zapůjčili od Orla z Třebelchovic pod Orebem. Zájem dětí byl veliký až do večerních hodin. Zapojilo se celkem 10 členů.

V září to vypadalo, že vše bude moci snad probíhat bez problémů. Začalo cvičení „Aby záda nebolela“ a volejbal žen. Moc dlouho nám to ovšem nevydrželo, protože opět byla zavedena vládní nařízení, která nám sportování znemožnila.

Ve dnech 6. – 12. září se 5 členů zúčastnilo **cyklovýletu**, který každoročně pořádá ústředí v Brně, tentokrát na východní Slovensko do blízkosti Zemplínské Širavy. Tento cyklovýlet se těší každoročně velké oblibě a vždy se někteří členové z Ústí nad Orlicí zapojí.

Dne 16.9. se sešla v rouškách rada jednoty a plánovala **aktivity do konce roku**. Ty však nakonec neproběhly, jelikož přišla druhá vlna koronaviru.

Ve čtvrtek 17. září 2020 se dva naši členové zúčastnili setkání oslavenců, které pořádalo Ústředí Orla v Orlovně Brno-Bohunice.

V listopadu mělo proběhnout setkání členů se mší svatou. Jelikož to nebylo možné, byla sloužená mše svatá 8. listopadu v 8.30 za všechny živé i zemřelé členy Orla.

Děkujeme všem, kteří se na našich aktivitách jakkoliv podílejí či je navštěvují. Děkujeme za podporu římskokatolické farnosti a za finanční podporu Městu Ústí nad Orlicí, Pardubickému kraji a také ústředí Orla.

O dění v organizaci se snažíme pravidelně informovat v Inufu, na webu Orla, na vývěsce a příležitostně také v Ústeckých listech. Ke konci roku měl Orel 56 členů.





Celý minulý rok byl ve všech oblastech života poznamenán koronavirovou krizí. Tato nečekaná situace postihla i naše společná setkávání.

Kromě setkání v lednu s výtvarníkem Václavem Sokolem a jeho manželkou Michaelou jsme se pak stihli sejít ještě v únoru se sestrou Olgou Zelenou a také se sestrou Marií Vernerovou ze Společnosti sester Ježíšových. Při tomto setkání jsme vzpomínali na zakladatele této řeholní společnosti, otce Roberta Kunerta, který pocházel z nedaleké farnosti Dolní Čermné.

Pak nastala protiepidemická opatření, která tak trochu „zastavila“ životy nás všech. V naději, že když budeme dodržovat všechna opatření a doporučení, budeme se zase moci co nejdříve setkávat, jsme plánovali další programy a těšili se na pozvané hosty i na to, že se zase společně potkáme.



K tomu pak došlo až koncem srpna při **společném výletě do Číhoště a Želiva.**

V září jsme se pak ještě zúčastnili vaření kotlíkového guláše, pořádaného v rámci Dne seniorů Městem Ústí nad Orlicí jako společné akce všech senior klubů v našem městě. V předešlých letech se této akce také zúčastňovaly kluby z partnerských měst Slovenska a Polska.

Koncem září se pandemická situace začínala zhoršovat, a tak jsme zrušili zářijové setkání v naději, že se snad sejdeme v prosinci.

Ani to nám bohužel nevyšlo...

Během útlumu společenských aktivit ale úplně nezahálíme. Předáváme alespoň do schránek gratulace k narozeninám a přinášíme Inuf také do schránek.

Začali jsme vybírat na adoptovanou zdravotně postiženou dívku Olesju z Ukrajiny. **Děkujeme Vám všem za finanční příspěvky na tuto aktivitu.**

Děkujeme Vám všem za dosavadní přízeň a těšíme se, dá-li Pán Bůh, na setkávání v tomto novém roce 2021.

Za duchovní doprovázení děkujeme otcům Vladislavovi, Jindřichovi a Vítkovi a vyprošujeme pro ně Boží pomoc a ochranu. Za spolupráci děkujeme také pastorační asistentce Veronice Poslušné a i pro ni vyprošujeme potřebné Boží milosti a požehnání.



Stavební práce ve farnosti 2020

V jarním období i přes obtíže začínající pandemie probíhala intenzivní jednání ohledně zahájení oprav průčelí kostela.

Už v roce 2013 jsme provedli důkladný stavebně historický průzkum kamenných prvků kostela, který prokázal havarijní stav soch na římsách a dalších kamenných částí. Již v tuto dobu jsme registrovali odpadávání částí kamene. V roce 2019 jsme začali přípravou projektu, výběrem zhotovitele, dotací a dalších důležitých podkladů k realizaci stavby. Nyní bylo ukončeno výběrové řízení, které proběhlo veřejně na internetu a vítězná nabídka je 6 mil. Kč.

Máme tedy před sebou cca 3 roky, kdy se vždy cca na 5 měsíců průčelí kostela zahalí do kabátu z lešení. V každém roce by se mělo opravit zhruba za 2 mil. Kč.

Začátkem června tato oprava začala stavbou lešení. Dále pokračovala dalšími průzkumy na místě a zahájením restaurátorských prací. Vzhledem k tomu, že je lešení zakryté krycí sítí, bylo těžké sledovat postup prací z pohledu kolemjdoucího. Práce trvaly cca do konce října. Po otryskání kamenných prvků z horní části kostela došlo k jejímu obmytí a očištění od různých mechů a řas. Dále byl postupně doplňován chybějící kámen a opravovány spáry. Poslední fází bude impregnace, barevné tónování oprav. V tyto dny probíhá oprava omítek věže i předních částí kostela. Technologický postup je stejný jako v případě restaurování Útěchovské kaple a budou použity osvědčené barvy od firmy Keim.

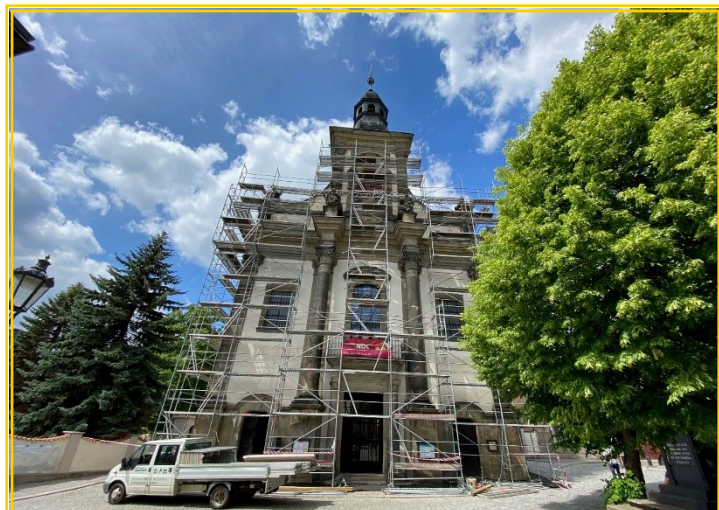
Nejsložitější částí letošní etapy bylo restaurování čtyř soch na průčelí kostela. Jedná se o sochy sv. Petra, kde byla kromě drobných oprav vyměněna celá dlaň držící klíč. U sv. Pavla došlo ke zpevnění celého obličje a opravě knihy, která byla z části nahrazena novým kusem. Socha alegorie víry prošla běžným restaurováním a nejnáročnější opravou prošla socha alegorie naděje, u které bylo třeba vyměnit spodní část nohou, velký zásah byl nutný také na kotvě.

Na přelomu října a listopadu došlo k dokončení této etapy opravy průčelí. V prvních listopadových dnech firma uklidila lešení a prostor kolem kostela.

V tuto chvíli je již také znovu otevřen průchod do parku i z levé strany kostela.

V sobotu 7. listopadu se nám s p. Lukášem Prokešem podařilo za nádherného počasí pořídit z dronu fotografie opravené části průčelí a natočit video, které vystihuje dokončené dílo. Zhlédnout je můžete na stránkách města Ústí nad Orlicí.

Dle vývoje dotačních titulů na rok 2021 se bude pokračovat v opravě průčelí, dokončení je v plánu v roce 2022, tzn., že vždy v období cca od května do října bude část průčelí kostela opět pod lešením (jen do poloviny průčelí a vždy pouze jedna strana).



Schola si na **Tří krále** připravila pestrý program. Spolu s malým orchestrem (Petr Pírk, Vláďa Skřivánek, Dorotka Leschingerová, Zdíša Javůrková, Kája Kubátová, Radka a Zuzka Klekarovy, Kateřina Filková, Honza Hnyk a Štěpán Jakubec jako hosté) jsme provedli skladbu Den přeslavný od Jiřího Ignáce Linka, dále Ofertorium solenne Šimona Brixioho se sólisty Františkem H., Pavlem Ch. A Vojtou Vorlem, na přijímání loňskou novinku Oly Gjeilo Pleni sunt coeli. Bylo to něco nezvyklého a přesto velmi tradičního, snad jste byli potěšeni.

Tradiční koncert pro Tříkrálovou sbírku se konal v neděli 12. ledna, kde CHJ spolu s dalšími sbory z Ústí a okolí zpívali Missu brevis Jiřího Pavlici. **Hromnice** připadly na neděli, tudíž jsme zpívali na obou bohoslužbách.

Byla zveřejněna **Pašijová výzva 2020** pro muže a mládež ke společnému zpěvu 4 hlasů Pašiji podle sv. Matouše skladatele Zdeňka Pololánika. Zkoušky (4x) vždy o nedělích „po deváté“ byly naplánovány takto: 8. března, 15. března, 22. března a 29. března a provedení na Květnou neděli 5. 4. a Velký pátek 10. 4. Opětovně se našel dostatek mužů, kteří se na Velikonoce připraví jejich nácvikem.

Začínáme plánovat letní soustředění výběrem vhodného místa. Termín už máme...

Na konci února nás zastihla smutná zpráva, že zemřel P. Josef Krajíček. Začátkem března se konal velký a slavný pohřeb P. Josefa Krajíčka v ústeckém kostele, který schola doprovázela.

Ve světě se už začala šířit **epidemie covidu-19**. V neděli 8. března se ještě konala první společná a veleúspěšná zkouška mužů na zpěv pašiji. Pamatuji se, že jsme si dělali trochu legraci, že musíme pořádně vyslovovat, kudy bychom náhodou museli zpívat v roušce... Pak už události dostaly rychlý spád. 11. března byly uzavřeny školy a přijata opatření ke koronavirové epidemii. Nikdo jsme si neuměli představit, co to přesně znamená, mysleli jsme si, že na Velikonoce už jistě zpívat budeme. Jak jsme se mýlili! Tato opatření nakonec trvala až do 25. května přes celý půst a Velikonoce a skoro celou velikonoční dobu.

Liturgie o nedělích a svátcích byly zpočátku doprovázeny pouze varhanami s Cecilíí Pecháčkovou a sólovým zpěvem Veroniky Poslušné. **Bohoslužby bez účasti lidu**, přenášené on-line nejdříve na Facebooku, později přes Youtube, byly u nás zavedeny takřka hned, pan děkan byl připravený. Ve všední dny byly mše svaté přesunuty z kostela na faru. Zavedeno povinné nošení roušek uvnitř i venku, rozestupy, dezinfekce prostor a všeho ostatního. Veškerý další kulturní a společenský život utichl.

Velikonoce navzdory epidemii, která měla hrozivé rozměry zvláště v Itálii, u nás proběhly sice bez účasti lidu, (pouze kněz s asistencí za hudebního doprovodu Veroniky Poslušné a Cecilie Pecháčkové), ale přesto důstojně a velice slavnostně, se vši parádou. Bylo to prazvláštní a nezvyklé. Veronika zpívala za vás všechny jak o život, bylo na ni 100% spolehnouti. Patří jí veliké poděkování, všechno utáhla a zvládla bez chybičky.

Kromě bohoslužeb přenášných on-line pan děkan Vladislav vysílal každý večer modlitbu ve 20.00 za ukončení pandemie a provázel nás po krásách našeho pastoračního obvodu.

Navštěvoval kostely, kaple a posvátná místa a doplňoval je meditací. V květnu pokračuje pan děkan Vladislav v horlivé katechezi

pomocí videí o svátostech, o Marii a se svatodušní novénou. Tato videa byla doplňována **předtočenými zpěvy Cecilské hudební jednoty**. Slyšeli a viděli jste alespoň jeden díl?

11. května se život v ČR trochu uvolnil, skončil nouzový stav. Bohoslužby se konaly v omezeném počtu účastníků, přenášet živě se nepřestalo. Schola CHJ nastartovala opět svoji činnost.

Program **Noci kostelů** probíhal v ústeckém kostele a přilehlém parku 12. 6. od 18.30 do 22 hodin. Od půl deváté večer se konal v kostele koncert varhanní hudby a Cecilské hudební jednoty, z toho část v přímém přenosu TV Noe, kde jsme zastupovali Královéhradeckou diecézi. Na varhany hrála Kateřina Filková, posluchačka 2. ročníku JAMU ve třídě MgA. Pavla Černého.

Na závěr mše svaté o **slavnosti Božího Těla 14. 6.** doprovodili zpěv písní lidu s varhanami K svátku tajemnému, Bože, chválíme Tebe a závěrečné Kristus vítězí nadšením trubačí - Petr Pírk (trubka), Michal Sklenář a Jakub Leschinger (lesní roh) a Radim Javůrek (trombon).

Zpívali jsme na slavnost **Božského Srdce Páně v pátek 19. 6.** litanie a ještě antifonu *Potupu a bolest a Úmysly, které já mám...* 21. 6. se konalo odložené první svaté přijímání dětí.

Na závěr června nás konečně čekalo vytoužené soustředění!

Soustředění CHJ. V podvečer 24. června 2020 jsme se s Cecilskou hudební jednotou vypravili na soustředění do Rokytne u Nového Města na Moravě. Celý pobyt jsme strávili v krásném a velice útulném penzionu Čáslava, který se nachází na samém okraji vesnice. Mohli jsme proto nerušeně nacvičovat nové písně za občasných doprovodů bučících krav. Kromě každodenních několikahodinových zkoušek jsme měli čas i na hry a stmelovali jsme se jako kolektiv. Ve čtvrtek nás přijel navštívit P. Vladislav, který s námi strávil celý večer a následující ráno pro nás sloužil mši svatou. Někteří z nás využili volný čas k výletům po okolí, a to jak pěšky, tak na kole. O naše žaludky se staral výborný kuchař Jenda Hordějčuk, který nás také po celou dobu pobytu natáčel. Za vše mu ještě jednou děkujeme. Příjemným zpestřením v našem jídelníčku byly už z domova napečené sladké pochoutky, například zelený mechový dort, jehož autorkou byla Aňa Javůrková. O doprovodný program se staraly nejmladší členky CHJ. Nachystaly si pro nás celou řadu her (dokonce i běhacích), které byly pro starší členy připomenutím jejich dětství. Poslední večer našeho čtyřdenního pobytu si pro nás holky připravily scénku o krtekovi a působivé taneční vystoupení. Pan děkan nám nafotil spoustu promo fotografií CHJ, u čehož jsme se všichni velmi bavili.

Tradiční a oblíbená **pout' ke sv. Petru a Pavlu** nám velice termínově vyhovovala po skončení soustředění. Navíc, díky nahrávání Svátečního graduálu P. Josefa Olejníka máme ke skladbám k těmto patronům z průčelí našeho kostela velmi kladný vztah. Skladeb umíme hodně a zpíváme je rádi.

Zpěv CHJ na sv. Cyrila a Metoděje, pout' v Hylvátech byla s lidovým zpěvem. Při ústecké pouti 15. 8. se konalo odložené **biřmování** s o. biskupem Janem Vokálem. Asi se mu líbilo, jak jsme zpívali, řekl, že ani netušil, že je v Ústí takový sbor.

Druhý den se konal poutní farní den, s **Poutními fanfárami** (autor pravděpodobně Jaromír Lahulek) provedený žestovým kvartetem (Petr Pírk, Radim Javůrek, Michal Sklenář a Jakub Leschinger).





V půlce září se vrátila opatření podobná těm na jaře, roušky, omezení kulturní činnosti, hrozí zavření škol. CHJ zpívala na posvícení a při slavnosti sv. Václava.

Náš nejstarší účinkující člen, Václav Kada, si založil e-mailovou adresu!

Na konci září byl zaveden **zákaz hromadného zpěvu** na bohoslužbách, ve školách při výuce a v ZUŠ při hromadných předmětech. Znamenalo to i dočasné pozastavení činnosti všech sborů. V opatřeních panoval zmatek, kolik smí spolu najednou zpívat lidé ve sboru v kostele? Kolik v divadle? V divadelní hře to prý nevadí, v opeře ano, mateřské školy mají dovoleno zpívat pořád.

Rozhodli jsme tedy o **zrušení festivalu duchovní hudby**. A dobře jsme udělali, stejně by nám to zakázali. Jubilejní 25. ročník festivalu duchovní hudby svatě Cecilie měl proběhnout 10. 10. s tímto parádním programem: varhany a Musica in Corde: Ondřej Vávra – Nový Bydžov; Cecilská hudební jednota Ústí nad Orlicí – řídí Cecilie Pecháčková; varhany: Jan Fajfr – Hradec Králové; Chráněný sbor Březolupy – řídí Emilie Provazníková; Pravoslavný chráněný sbor katedrály Cyrila a Metoděje Praha – řídí Larissa Sakvina; varhany: Petr Novotný – Semily; Kobylský vokální ansámbl Kobylí na Moravě – řídí Roman Kaszper; varhany: Ivan Kozák – Praha; Carmina Sacra a Musica in Corde Nový Bydžov – řídí Ondřej Vávra; Olio Olomouc – řídí Jana Synková; varhany: Filip Štoviček – Hořice v Podkrkonoší; 16.30 mše svatá se společným zpěvem sborů; 18.30 varhanní koncert s účinkujícími Tatianou Pernetovou – zpěv, flétna, varhany a Danielem Knutem Pernetem. Dá-li Bůh, někteří se snad vrátí v tomto roce.

8. 10. odvysílal ČRo Pardubice **reportáž Vítý Balcarové o „neuskutečněném“ festivalu** v Ústí nad Orlicí a o Cecilské hudební jednotě. Rozhovor s Cecilíí Pecháčkovou.

14. 10. – 30. 11. opět distanční výuka na školách. Nedělní bohoslužby doprovázeny **zpěvem scholy, která se střídá v docházce**. Zpívají se buď příslušné zhudebněné antifony Josefa Olejníka, nebo písně z kancionálu. Mše ve všední den jsou tiché. Koronavirus dorazil do scholy. Od 22. 10. opět vyhlášen nouzový stav.

Na **slavnost Všech svatých** jsme měli krásně natrénovanou vstupní antifonu "Radujme se všichni o slavnosti Všech svatých...". Nakonec ji zpívala opět Veronika. V pondělí 2. 11. mše z ústeckého



kostela nebyla on-line, ale v 18.00 se konal **přenos z kaple Jana Pavla II.**, modlitba za zemřelé. Na hřbitov jsme hromadně nešli.

Valná hromada CHJ se také kvůli přísným opatřením nekonala. V listopadu jsme ještě doufali ve společnou Rybovku na Vánoce, ale nakonec se opatření ještě zpřísnovala a zákaz hromadného zpěvu nebyl stále odvolán. Zrušili jsme ji včas. Společně s pastorační radou a tanečnicí Pavlínou Lipenskou hledáme podobu letošního Živého betlému. Bohoslužby smí navštěvovat počet účastníků podle velikosti kostela, přidávají se mše. V parku je na 1. adventní neděli instalován a slavnostně **požehnán obří adventní věnec**. Při žehnání Cilka a Veronika zazpívaly **rorátní zpěvy**.

Přípravy na Vánoce v kostele jsou v plném proudu, slibuje se rozvolnění. Staví se betlémy, do kostela a do parku chodí školy na programy o adventu, s MŠ zpíváme koledy a prohlížíme betlémy. Žádné koncerty se nekonají, dokonce ani koledy nejsou moc slyšet, světský Ústecký advent byl také zrušen.

Vánoce v kostele se konaly s omezeným počtem účastníků bohoslužeb. Již dříve byl zaveden rezervační systém na 80 osob. Na Štědrý den proběhly 2 „půlnoční“ bohoslužby, jedna pro děti v 15.30 doprovázená rytmikou a další ještě v 17.00 se zpěvem scholy CHJ. Vše bylo bez větších zkoušek v omezeném režimu. Kvůli nouzovému stavu a zákazu nočního vycházení nebyla plánována půlnoční mše, ačkoliv nakonec byla povolena. V parku byl instalován nový betlém, figury z Cibulkova betléma, ale v životní velikosti.

O svátečních dnech jsme zpívali **osvědčený repertoár**, protože nebylo možné se spolu scházet a zkoušet. Petr Pírk mladší doprovodil slavnou píseň „Narodil se Kristus Pán“ na trubku. Po Vánocích členy scholy opět navštívil koronavirus, tentokrát si zařadil. Na Silvestra jsme požádali o výpomoc Marušku Heylovou a poté hrála Jana Dytrichová a zpívaly sestry SSJ. Není nad to, vstupovat do nového roku pozitivně.

Milí přátelé, bohužel i v roce 2021 pokračujeme bez hromadného zpěvu v kostele. Netěší nás to a moc se nám stýská. Věříme ale, že u svých počítačů při bohoslužbách doma zpíváte z plna hrdla, díky Jendovi H. máte nachystány krásně všechny sloky písní a žalmy. Dává si s tím velkou práci a moc mu za to jménem vás všech děkujeme. Krásný a zdravý rok 2021!



Největší výdaj v roce 2020 činila oprava průčelí kostela Nanebevzetí Panny Marie. Realizovali jsme první etapu v hodnotě 2 696 453 Kč z celkové částky 6,2 mil Kč, kterou jsme plánovali realizovat ve třech letech. O jednotlivých krocích jste byli informováni během loňského roku a víte, že první etapa spočívala v restaurování čtyř soch, kamenných prvků a omítky v horní části průčelí.

V první etapě bylo restaurování hrazeno tímto způsobem: dotace Ministerstva kultury činila 1 565 000 Kč, Pardubický kraj 500 000 Kč, Město Ústí nad Orlicí 56 158 Kč a z Fondu solidarity jsme dostali 120 000 Kč. Připočíst musíme dotaci Pardubického kraje, která nám byla přidělena už v roce 2019 ve výši 300 000 Kč. Zbylou částku 155 295 Kč zaplatila farnost především z darů a sbírek.

Z výše uvedeného jsme rádi, že se podařilo zahájit velké dílo a jeho zdařilý průběh je realizován díky nejbližším spolupracovníkům. Za ekonomickou radu velký kus práce odvedl pan Ing. Martin Pírk a stavební technik pan Miloš Pírk. Děkuji také vedení Města Ústí nad Orlicí za podporu a skvělou součinnost.

K pravidelným výdajům patří odeslané účelové sbírky. V roce 2020 jsme odeslali 104 242 Kč (církvní školství, bohoslovci, Svatopetrský halěř, plošné pojištění, charita, potřeby diecéze,...), kterými se spolupodílíme na úhradě potřeb církve.

V této částce jsou sbírky organizované misijními aktivitami farnosti, jako je Festival pro Tebe, Misijní cukrárna na faře a stánek PMD na adventních trzích.

V dalších výdajích farnosti jsou zahrnuty zejména platby za elektrickou energii (117 tis. Kč) a za plyn (110 tis. Kč), dále platby za vodné a stočné (30 tis. Kč), dále za bohoslužebné výdaje (svíčky, hostie, mešní víno, květiny) a mzdové výdaje, na které poskytl dotaci Úřad práce. Mezi tyto výdaje patří také příspěvek na účetnictví a platby do fondu solidarity biskupství, kam odvádíme desátek ze všech příjmů a další desátek z komerčních příjmů (nájmy).

Výdaje na pastoraaci představují platby za materiál, časopisy, knihy, potraviny a služby uhrazené v souvislosti s pastoračními aktivitami farnosti. Výdaje na mzdy jsou pro naše dva zaměstnance Francesca Brokeše a Annu Javůrkovou, kteří jsou tělesně znevýhodnění, a pracovní úřad na tyto mzdy z velké části přispívá. Zbytek výdajů na mzdy je hrazen sponzory, kteří nás pravidelně dotují, abychom i tento sociální rozměr farnosti mohli realizovat. Oba pracují na částečný úvazek a pomáhají nám s různými projekty, úklidem či kancelářskými pracemi.

Režijní výdaje tvoří zejména úhrady za nakoupený materiál jako čisticí a úklidové prostředky, materiál pro drobnou údržbu, výdaje za kancelářské potřeby, bankovní, poštovní a telefonní poplatky, revize komínů a kotlů, pojištění budov a daň z nemovitostí. Dále je zde zahrnuto pořízení drobného majetku.

Jak již bylo shora uvedeno, realizace oprav a údržby majetku, pastoračních aktivit a provozních výdajů farnosti by nebyla možná bez finančního zajištění. V uplynulém roce bylo možné tyto akce zrealizovat díky již zmíněné podpoře Města Ústí nad Orlicí, Ministerstva kultury a dotací poskytnutých Úřadem práce a Pardubickým krajem.

Vlastní příjmy farnosti představovaly kostelní sbírky, jejichž roční výnos je 313 202 Kč. Mnohé z farních aktivit by nebylo možné uskutečnit bez velkodušné podpory sto dvaceti devíti dárců fyzických a právnických osob, kteří významnými či drobnými částkami podpořili farnost částkou 1 026 266 Kč.

Je třeba za to všechno na prvním místě poděkovat Pánu Bohu, dále všem přispěvatelům farních sbírek, sponzorům a dárcům a také výše uvedeným poskytovatelům dotací.

Stejný dík však patří také mnoha farníkům, díky jejichž nezištné pomoci a modlitbám bylo možné uskutečnit celou řadu akcí a zajistit údržbu a čistotu kostelů a fary.

Za ekonomickou radu
P. Vladislav



Hospodaření farnosti Ústí nad Orlicí v roce 2020

PŘÍJMY:

Kostelní sbírky	Kč 313 202
Sbírky na účel k odeslání:	
církevní školství	Kč 12 836
kněžský seminář	Kč 15 608
Svatopetrský haléř	Kč 17 588
na potřeby diecéze	Kč 12 045
plošné pojištění	Kč 4 000
charita	Kč 12 817
sbírka na charitu - Ukrajina	Kč 2 900
sbírky Svatou Zemi	Kč 2 000
sbírky na Bibli	Kč 1 800
Misijní jarmark PMDD na Bangladéž	Kč 15 448
Sbírka adopce Ukrajina	Kč 7 200
Sbírky celkem	Kč 417 444

DARY	Kč 1 026 266
Dotace Pardubický kraj	Kč 500 000
dotace MK	Kč 1 565 000
Dotace Město	Kč 100 158
Úřad práce na mzdy	Kč 261 802
Úroky:	Kč 7 749
Pronájem fara	Kč 27 780
COMA nájem -věž kostela ÚO a Knapovec	Kč 27 770
Nájem z pozemků	Kč 59 056
Nájem z lesů	Kč 40 796
Nájmy ostatní	Kč 3 000
Příspěvky na provoz-farní den, tábor dětí	Kč 31 886
Věcné břemeno	Kč 41 290
PŘÍJMY CELKEM:	Kč 4 109 997

VÝDAJE:

odeslané sbírky z farnosti	Kč 104 242
mzdové náklady	Kč 333 550
dohody o provedení práce	Kč 120 000
Bohoslužebné: květin. výzdoba, hostie, svíce, víno	Kč 44 799
tiskoviny-časopisy, knihy, pastor. pomůcky	Kč 45 559
režie-kancelář, čistící a hygien. pomůcky, ost. režijní	Kč 72 574
výměna oken děkanství	Kč 2 696 453
projekt na obnovu průčelí, zadávací řízení, BOZP	Kč 49 850
drobné opravy, úprava dat.sítí, úprava PC	Kč 13 483
Dezinfekce stojany, vysílače PC NTB pro online	Kč 77 047
vyúčtování el. energie+zálohy	Kč 116 877
plyn - zálohy	Kč 110 214
vodné, stočné, srážková voda	Kč 30 000
náklady na občerstvení a potraviny chaloupky, farní den	Kč 37 755
bankovní poplatky, poštovné	Kč 4 721
správní poplatky, rozhlas. poplatky	Kč 1 949
telefon, internet VPS, ESET security	Kč 25 468
pronájem, Festival, doprava, letáky, ladění varhan	Kč 147 718
revize zařízení	Kč 13 500
fond solidarity	Kč 94 440
příspěvek na účetnictví	Kč 4 800
příspěvek na biskupství za zaměstnance	Kč 12 924
dary ostatní	Kč 16 164
pojištění budov	Kč 10 528
daň z PO - prodej pozemku	Kč 670
Úprava hrobu a přenesení ostatků po antropologickém průzkumu.	Kč 19 030
daň z nemovitosti	Kč 19 003
VÝDAJE CELKEM:	Kč 4 223 318



Na začátku roku 2019 se již tradičně uskutečnila **Tříkrálová sbírka**.

Mše svatá 9. 1. se nesla v rytmu VALAŠSKÉ MŠE JITŘNÍ od Václava Mýtného v podání komorního sboru Cantilena pod vedením prof. Jarmily Hackenschmiedové.

V únoru, po jedné čtvrté mši svaté pro nás o. Vladislav připravil přednášku, při které jsme se mohli zamyslet nad promluvami papeže Františka na téma „Skutky apoštolů“. Farní místnost byla zcela zaplněna posluchači. Snad každý odcházel obohacen novými poznatky a také s příjemným pocitem ze společného setkání.

Ještě ten večer se sešli členové farní rady a všichni tři naši kněží. Bodů k řešení bylo opravdu dost.

Na **Popeleční středu** sloužil mši svatou s udílením popelce o. Jindřich. Účast věřících byla vysoká (kolem 110 lidí).

O 1. neděli postní bylo v našem kostele „nerváno“. Z Ústí k nám přijelo více lidí než obvykle. Probíhá totiž **společná příprava dětí na první svaté přijímání**. Otec Vladislav se svými pomocnicemi pro ně měli krásně připravenou katechezi. Samozřejmě oslovila nejen malé, ale i velké posluchače. Z naší farnosti se připravují 3 děti. U oltáře byla nástěnka s jejich fotografiemi. Než se libchavské rodiny s dětmi rozešly domů, seznámila je Anička s připravenou postní aktivitou.

V měsíci březnu a dubnu kostel sv. Mikuláše v Dolních Libchavách osířel z důvodu **coronavirové pandemie**. Za hezkého počasí byl hlavní vchod kostela otevřen. Kdokoli se tu mohl zastavit, pomodlit se k Pánu Ježíši nebo si vzít tiskoviny atd. Naštěstí v dnešní době techniky bylo možné sledovat mše svaté na televizním kanálu Noe, Čt 2, Youtube z Ústí i odjinud.

V květnu po uvolnění vládních omezení opět náš kostel znovu ožil a v červnu jsme mohli společně slavit první svaté přijímání tří našich dětí. Je hezké být svědky jejich velkého kroku na cestě k Pánu Bohu.

Plní nové energie jsme se rozhodli uskutečnit program na **Noc kostelů**. Ten bylo nutné v důsledku vládních a následných církevních opatření přehodnotit a trochu zjednodušit. Každý, kdo v pátek 12. června mezi 17. až 19. hodinou zavítal do farního kostela sv. Mikuláše v Dolních Libchavách, si ho mohl prohlédnout spolu s odborným výkladem otce Vítky Horáka, podívat se do věže a dozvědět se něco o historii zdejších zvonů. A také si před hlavním oltářem zapálit svíčku za blízké zemřelé. V tichosti se zamyslet nad obdobím pandemie v připraveném pásmu myšlenek za doprovodu krásné hudby. Vyvrcholením večera byla mše svatá sloužená za ukončení pandemie a za obyvatele obce. V průběhu celé akce bylo připraveno drobné pohoštění s posezením, u něhož se vytvořila velice příjemná společenská atmosféra. Navzdory obtížím této nelehké doby se letošní Noc kostelů vydařila.

A aby naše farnost, a hlavně její prostory byly dostatečně využité, uskutečnil se tu v druhém prázdninovém týdnu „**přifarní klučičí tábor**“. Chlapci se proměnili v rytíře a plnili spoustu krásných úkolů, které si pro ně vedoucí připravili. Kluci se domu vraceli unavení, ale

spokojení. Asi jedním z největších zážitků byla návštěva hasičů. Díky nim si mohli užít blbnutí v obrovském množství pěny. Moc všem vedoucím a kuchařkám děkujeme. Jste báječní!

V srpnu jsme mohli zažít krásnou slavnostní atmosféru při svátosti biřmování v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Ústí nad Orlicí. Další skvělou akcí, které se tu některé rodiny z Libchav účastnily, byl farní den a s ním spojený Koncert pro Tebe.

První neděli v září byly dětem požehnány aktovky a poslední neděli v září po mši svaté požehnal otec Vítek **nový znak na soše sv. Václava u kostela**. Paní starostka přednesla krátkou prosbu. Této malé slavnosti se zúčastnil také pan František Bečka, který znak vyrobil. Na závěr jsme společně zazpívali národní hymnu.

V říjnu nastoupila druhá vlna coronavirové pandemie. Znovu začala probíhat nedělní liturgie v úzkém rodinném kruhu. Většina asi navázala na zkušenosti z první vlny. Sledovali jsme mše svaté v médiích a mimo jiné také na **YouTube kanálu ústecké farnosti**. Rodiny s dětmi mohly využít moc hezky připravené aktivity, které navazovaly na promluvu po evangeliu. Někteří si našli svůj způsob slavení neděle v rodině.

19. 11. se také u nás po delší době konala odpolední mše svatá. Následující čtvrtek se mohla uskutečnit další mše svatá s účastí asi 15 farníků. V závěru o. Jindřich požehnal **adventní věnce**, kterých se tu sešlo nečekaně hodně. Účast splňovala vládní epidemiologický systém PES 4. stupně.

Setkání Mikuláše s dětmi a jejich rodinami se nemohlo z důvodu opatření při pandemii uskutečnit. I přesto některé rodiny nepřerušily tradici, připravily balíčky a obdarovaly několik starších občanů Libchav.

Epidemie se celý prosinec nevzdávala. Různá nařízení vlády nám měnila život každou chvíli. Samozřejmě jimi bylo ovlivněno slavení vánoční doby. Vedení farnosti pružně reagovalo na všechny restriktce. A tak jsme mohli přece jen některé mše v období svátků prožít i v našem kostele.

Všichni jsme se mohli kochat **novým dřevěným betlémem**, který pro obec vyrobil pan Petrálák. Byl nainstalován venku naproti Konzumu. V kostele se sešlo pár mužů z farnosti, aby ho vyzdobili a postavili betlém i tu.

P. Vít požehnal vodu, kadidlo a křídlo. Ta byla dostupná v kostele. Bohužel nebylo možné uskutečnit každoroční Tříkrálovou sbírku, tak jak jsme na ni byly po několik let zvyklí. Pro občany Libchav, kteří chtěli i přesto přispět na potřeby charity, byly k dispozici 3 dostupné kasičky.

V neděli 6. 1. jsme konečně slavili mši svatou ve větším počtu věřících. Bylo ale nutné provést rezervaci předem přes internet přímo na stránkách ústecké farnosti. Povolený počet účastníků byl obsazen již v pátek.





Katecheze Dobrého pastýře

(Něco málo z náboženství na začátku roku)

Po Vánocích jsme s mladšími dětmi četli o klanění tří mudrců - králů a všímali jsme si hlavně darů, které přinesli. Děti si osahaly kadidlo, čichly k myrrovému oleji a pak jsme mluvili o symbolickém významu, který dary mají. Tím jsme ukončili vánoční témata a začali blok podobností.

Dvě katecheze jsme se věnovali podobnosti o hořčičném semínku. Nejprve jsme přemýšleli o síle, díky které z nejmenšího semínka vyroste největší strom, a o tom, kde se v semínku vzala, a pak jsme si všímali, kde všude ta síla je - až jsme došli k tomu, že je také v nás.

Se staršími dětmi jsme po Vánocích shrnuli události od zvěstování Marii, navštívení Alžběty, narození Ježíše, klanění mudrců až po útěk do Egypta. A všímali jsme si toho, že často běžely věci jinak, než by si asi Marie a Josef přáli a než by se dalo u narození Mesiáše čekat, a toho, jaká přicházela ujištění, že Bůh je s nimi a že Ježíš je opravdu Boží syn. Při další katechezi jsme se vrátili k Maximám - Ježíšovým výrokům. Vrátili jsme se druhým rokem také k Bibli. Děti mají nové pomůcky ke "knihovničce" Bible a mohou si prohlížet Bibli i v cizích jazycích. U hebrejské s překvapením objevily, že je psaná zprava doleva a pro nás jakoby odzadu.

Pro mladší děti bylo v únoru největším zážitkem podobnosti o kvasu, protože ho mohly i ochutnat. Udělali jsme dvě těsta - jedno s kvasnicemi a druhé bez a po půl hodině jsme zkoumali, jaký je mezi nimi rozdíl. Děti pak přemýšlely, co tedy znamená, že "Boží království je jako kvas". Co se změní, čeho přibude?

Na začátku postní doby jsme hledali, na co se vlastně budeme připravovat - čím jsou pro nás Velikonoce. Jsou-li velkou, radostnou oslavou Ježíšova vzkříšení, jak se na to připravit? Od dětí (mimo jiné) zaznělo: "Všem o té oslavě říct, všechny pozvat." To je opravdu velká výzva!

Starší děti do postní doby vstoupily vytvářením modlitebních kartiček. To jsou lístečky velikosti A6, na kterých jsou "minimodlitby" (např. Aleluja, Bohu díky, Amen,...) či krátké úryvky z Písma. Mohou jim sloužit jako inspirace pro osobní modlitbu. Nově dostaly děti k přepisování i inkoust a klasické namáčecí



pero a dokonce ptačí brko. Mělo to velký úspěch, ještě nikdy je přepisování tak ne bavilo.

Se všemi jsme se během celé postní doby vraceli k významu ticha jako "místa, kde nejlépe můžeme slyšet Boha". Atrium by mělo být místem, kde lze zaslechnout Boha, a tak se děti učí v Atriu mluvit a pohybovat se tiše a klidně.

Informace od pana kostelníka

V pracích kolem kostela a fary se ani v tomto roce nezažalo. Po 10 letech provozu „rozhlasu“ v kostele byla technikem firmy „Pecka“ provedena revize a seřízení. Deskový mikrofon na obětním stole byl vyměněn za modernější se záběrem 160°. V kněžišti, kde nebylo dobře slyšet, byl dán reproduktor.

Z hygienických důvodů byl rozdělen prostor mezi knězem a zpovídacím se. Také byl zakoupen a instalován přístroj na bezdotykovou desinfekci rukou.

Na kostele byl přidán jeden svod na dešťovou vodu na jižní straně.

Kamenickou firmou byly přebroušeny a znovu osazeny ohrubníky na kněžských hrobech. Byla opravena ryska na elektriku, protože po opravě parkánu do ní zatékalo. Po zaschnutí omítky byla natřena žlutou barvou.

Obec opravila světla, která osvětlují kostel zvenčí. Další nové osvětlení bylo dáno k sv. Josefu.

Též byly ostříhány přerostlé keře na břehu, u sv. Josefa a kříže. V námi užívaných prostorách fary namontovali šikovní farníci rolety na všechna okna.

Firma Vrbiak dala nade dveře u farního WC a vchodu do kuchyňky laminátový prístřešek, aby při dešti nezatékalo pod dveře.

O výzdobu v kostele se střídavě stará asi 11 obětavých farníků. Tímto bychom jim chtěli moc poděkovat a zároveň poprosit, zdali by byl někdo ochoten tuto skupinu posílit, případně i jinak pomoci s provozem kostela. Pan kostelník vás rád uvítá.

Děkujeme za každou aktivní činnost ve farnosti během celého roku a našim kněžím za duchovní podporu v tomto nezvyklém období, které prožíváme.



Hospodaření farnosti Dolní Libchavy v roce 2020

PŘÍJMY:	
Sbírky pro farnost:	Kč 54 879
Sbírky na účel k odeslání:	
školství	Kč 2 900
bohoslovci	Kč 1 905
svatopetr. halář	Kč 2 590
potřeby diecéze	Kč 1 941
plošné pojištění	Kč 1 990
charita	Kč 2 200
sbírka na pronásled. křesťany	Kč 1 600
dotace Obce	Kč 40 000
Dary přijaté	Kč 22 000
nájemné fara a vyrovnání	Kč 173 360
PODA internet + el. energie	Kč 10 588
nájemné pozemky	Kč 29 267
nájemné lesy, honební spol.	Kč 23 761
úroky	Kč 621
Prodej pozemku	Kč 4 300
PŘÍJMY CELKEM:	Kč 373 902

VÝDAJE:

bohoslužebné	Kč 1 556
tiskoviny	Kč 4 069
úhrady el. energie+ zálohy	Kč 24 501
režie kancel., ostatní režie, tiskoviny	Kč 2 981
Ozvučení v kostel doplnění, stojan na dezinfekci	Kč 23 458
Oprava střechy kostela a fary	Kč 50 003
pojistné budov	Kč 2 300
odeslané sbírky	Kč 15 126
fond solidarity, příspěvek na účetnictví	Kč 43 145
daň z nemovitosti	Kč 7 205
Oprava kněžských hrobů	Kč 9 000
Režijní výdaje farnosti	Kč 6 000
Revire zařízení	Kč 2 000
Znalecký posudek, vytyčení pozemku	Kč 5 089
VÝDAJE CELKEM:	Kč 196 433

Hospodaření farnosti České Libchavy v roce 2020

PŘÍJMY:	
Sbírky pro farnost:	Kč 31 605
Sbírky na účel k odeslání:	
školství	Kč 1 660
bohoslovci	Kč 1 070
svatopetr. halář	Kč 1 480
potřeby diecéze	Kč 1 300
plošné pojištění	Kč 1 056
sbírka na pronásled. křesťany	Kč 2 693
charita	Kč 1 840
dary přijaté	Kč 13 347
nájem pozemků	Kč 17 876
nájem lesů	Kč 15 167
pronájem věže COMA	Kč 11 247
FÚ vrácená daň - zálohy	Kč 155 700
úroky	Kč 10 790
PŘÍJMY CELKEM:	Kč 266 831

VÝDAJE:

bohoslužebné	Kč 4 155
el. energie- zaplacené zálohy	Kč 7 917
Sanace vlhkosti	Kč 29 916
režie-kancel., tisk, poštovné, banka	Kč 2 965
odeslané sbírky	Kč 11 099
pojištění budov	Kč 1 254
příspěvek na účetnictví	Kč 800
fond solidarity	Kč 28 331
daň z příjmu PO	Kč 51 900
daň z nemovitosti	Kč 2 957
VÝDAJE CELKEM:	Kč 141 294

Hospodaření farnosti Sopotnice v roce 2020

PŘÍJMY:	
Sbírky pro farnost:	Kč 39 891
Sbírky na účel k odeslání:	
školství	Kč 2 324
bohoslovci	Kč 1 668
dar obec – vyrovnání nájmu	Kč 300 001
svatopetr. halář	Kč 2 140
plošné pojištění	Kč 1 485
charita	Kč 2 225
sbírka na pronásl. křesťany	Kč 2 154
církevní úkony	Kč 2 000
dary přijaté	Kč 15 700
nájemné fara obec	Kč 25 000
Nájem z pozemků	Kč 39 004
Nájem z lesů	Kč 93 251
úroky	Kč 2 021
dotace Pardubický kraj	Kč 100 000
PŘÍJMY CELKEM:	Kč 628 864

VÝDAJE:

úhrady el. energie - zálohy	Kč 6 257
tiskoviny	Kč 1 232
bohoslužebné	Kč 1 555
oprava věže	Kč 173 894
odeslané sbírky	Kč 11 996
fond solidarity, účetnictví	Kč 39 406
daň z nemovitosti	Kč 16 817
právní služby – smlouvy	Kč 7 260
Majetek – výp. technika	Kč 28 000
VÝDAJE CELKEM:	Kč 286 417



Život farnosti začal v prvních dvou měsících roku 2020 podle zažitého scénáře. Bohoslužby se konaly opět jen v neděli. V lednu měl **otec Vladislav svátek a narozeniny**, za farnost jsme mu popřáli a předali malý dárek. Třetí lednovou nedělí byl v kostele sv. Víta křtěn malý chlapec Josef Jakub Morávek.

První sobotu v lednu proběhla **Tříkrálová sbírka**. Výtěžek byl v roce 2020 rekordní. V Českých Libchavách skupinky vybraly 20 890 Kč a v Hejnicích 9 821 Kč. S celkovým výsledkem sbírky jsme byli velmi spokojeni. Občané opět dokázali, že jim pomoc dobré věci není cizí.

V únoru zasedala **pastorační a ekonomická rada** farnosti, která zhodnotila činnost a hospodaření farnosti za uplynulý rok 2019 a sestavila plán pro rok 2020.

V březnu a v dubnu jsme se dostali do situace, kterou z nás nikdo nepamatuje. **Pandemie** koronaviru paralyzovala život celé společnosti farnosti nevyjímaje. Farníci zůstali víkend co víkend sedět doma. **Nedělní mše svaté probíhaly on-line**. Všichni si pomalu začali uvědomovat, že neviditelný nepřítel Covid -19 nás docela „vykolejil“.

Nejdůležitější křesťanské svátky **Velikonoce** jsme prožívali rovněž individuálně, a to v rodinách sledováním obřadů a slavnostních mší na televizní obrazovce nebo na počítači. Byl to zvláštní pocit. Ale jak se říká: „Něco zlého pro něco dobrého“. Většina farníků pochopila, že i v této těžké době můžeme prožít krásné svátky s Pánem. Stačí si denně najít chvíli času na děti, rodiče, Bibli a posilující modlitbu.

V květnu se situace začala zlepšovat. V souladu s nařízeními vlády jsme už mohli v omezeném počtu do kostela na mši svatou. Začalo se blýskat na lepší časy a my jsme přemýšleli, jakým způsobem nově připravíme program **Noci kostelů**. Bylo nám jasné, že původní záměr bude zapotřebí významně přehodnotit. Ve čtvrtek 4. června se v Libchavách na faře setkaly pastorační rady farností Libchavy a České Libchavy, aby domluvily nový program.

Naše farnost uspořádala Noc kostelů ve spolupráci s otcem Vítkem. Pro farníky a laiky pořadatelé nachystali prohlídku interiéru kostela včetně zvonice, kůru a varhan, ale i krátkou přednášku o historii vzniku kostela. Poté následovalo zamyšlení věnované pandemii podbarvené hudebním doprovodem. Návštěvníci kostela hojně využili možnosti zapálení svíček za blízké zemřelé. Program ukončila mše svatá sloužená za ukončení pandemie Covidu -19 a všechny živé a zemřelé občany naší obce.

Poutní bohoslužba připadla na neděli 21. června. K její slavnostní atmosféře přispěl hudební doprovod dvou konzervatoristek, které pozvala naše varhanice paní Jana Dytrichová.

V měsíci srpnu, a to v sobotu 1. srpna, byla v našem kostele po mnoha letech svatba. Svatební obřad vedl otec Vladislav. Snoubenci nebyli z naší farnosti, ale přesto nám udělali radost, že si náš kostel k svatebnímu obřadu vybrali.

V září se potřetí sešla pastorační a ekonomická rada farnosti, která s ohledem na průběh zdravotní situace ve společnosti upravila rozsah aktivit pro rok 2020.

Koncem září se vydalo několik farníků s Diecézním centrem pro seniory na **pout' seniorů** do Tyrolských Alp poznávat krásy malebného horského údolí Wildschönau a okolí. Ubytování jsme byli v Auffachu, sami, v odlehklém a krásném rodinném hotelu s venkovním bazénem. Počasí nám přálo. Obdivovali jsme Tyrolské hory, malebné usedlosti v Auffachu, Oberau a Niederau. Vyjeli jsme si lanovkou několikrát na Schatzbergalm, procházky po horských chodnících ve výšce 2000 m n. m. s překrásnými výhledy na rakouské hory zalité sluncem byly super. Navštívili jsme mariánské poutní místo Mariastein s poutní kaplí Maria vom Guten Rat. Krátce jsme putovali po Svatojakubské cestě. Obdivovali jsme výrobky v muzeu dřeva v Auffachu, navštívili salaš, někteří nakoupili sýry. Duchovní doprovod vedl P. Miroslav Reif se svými úžasnými homiliemi. Byl to nádherný týden v překrásné přírodě, s naším Pánem, plný přátelství a milého souznění.

Od druhé poloviny října díky druhé vlně koronaviru a novým vládním opatřením kostel opět na dobu cca dvou měsíců osířel. K menšímu rozvolnění pak došlo koncem listopadu. Podle vládních nařízení bylo možné účastnit se bohoslužeb, ale v omezeném počtu, a proto byl zaveden rezervační systém.

Adventní a vánoční bohoslužby jsme měli možnost slavit tradiční formou v kostele. Byl to dar, za který děkujeme. V prosinci byly také křtiny vnoučka Aničky Prachařové, malého Vladánka Mazáka. Občanský rok 2020 byl zakončen mší, a to na svátek Svaté rodiny v neděli 27. prosince, při níž několik manželských párů obnovilo manželské sliby.

V uplynulém roce jsme se rozloučili s několika farníky, byli to 2 muži a 3 ženy z Českých Libchav a 2 muži z Hejnic.

Po celý rok se nám o úklid kostela starala naše kostelnice, paní Liduška Papáčková a o květinovou výzdobu zase paní Anička Prachařová. Oběma za jejich práci moc děkujeme.

Současně děkujeme i našim otcům Vladislavovi, Jindřichovi a Vítkovi za jejich služby, modlitby, nasazení, dobré rady a ochotu pomoci.



V počátku prvních lednových dnů, tak jako každoročně, jsme mohli být aktivními účastníky tradiční **Tříkrálové sbírky**, která k těmto dnům už mnoho let neodmyslitelně patří. Šest skupinek koledníků procházelo naší vesnicí a navštěvovalo s tříkrálovou koledou naše spoluobčany, netrpělivě čekající na jejich návštěvu. Koledníkům za jejich úsilí navštívit, zazpívat a nechat „obohatit“ pokladničku příspěvkem na Charitu patří velký dík. Výsledkem této sbírky bylo **29 132 Kč**. Za tuto částku patří zase velký dík Vám všem **dárcům**.

Během ledna a února jsme se mohli stát aktivními účastníky a posluchači přednášek, které pro nás připravili naši kněží – podle **katechezí papeže Františka**. Rok 2020 byl totiž papežem vyhlášen rokem Bible a tyto přednášky se zabývaly tématem „Skutky apoštolů“. Ten, kdo se těchto přednášek zúčastnil, byl spokojen. Pastorační rada v Sopotnici začala uvažovat o přípravě nadcházejících velikonočních dnů a Noci kostelů jako každý rok. Ale nastal zlom, s kterým nikdo nepočítal ani si jej nedovedl vysnit.

Koronavirová pandemie

Bohoslužby se nekonaly, ale tím největším darem pro nás byly nejen naše modlitby a prosby za ukončení této neočekávané situace, tím největším povzbuzením pro nás byla skutečnost, že jsme nemuseli ztratit kontakt s našimi kněžími v Ústí nad Orlicí.

Mše svaté byly slouženy pravidelně, bez účasti lidu, ale mohli jsme využít nejen televizních přenosů bohoslužeb v televizi, ale i na YouTube, o což se postaral – jako vždy aktivní – P. Brokeš.

A tak jsme prožili postní období, velikonoční období, sopotnickou pouť – to všechno naprosto nezvykle.



Jen jednu událost jsme mohli v těchto dnech zaregistrovat: stará farní budova už neexistuje – stala se minulostí. Místo ní po letech vyjednávání pastorační a ekonomické rady s vedením obce Sopotnice vznikla dohoda o přestavbě budovy fary na školu z jedné strany a na farní prostory ze strany druhé. Tímto historickým kompromisem ožije prostor vedle kostela a farní stodoly.

Ve svátečně vyzdobeném kostele jsme se mohli opět sejít při slavení mše svaté až na Boží hod svatodušní a prožít ho naplno. Věřte, bylo to krásné a povzbuzující pro nás všechny. I při **Noci kostelů** jsme se mohli sejít v pátek 12. června. Za zvuku varhan jsme se mohli zastavit, zamyslet nad tak nenadálou životní změnou, způsobenou jedním maličkým virem. A při mši svaté, která byla sloužena za ukončení této pandemie, jsme mohli prosit a také děkovat Bohu za každý světlý okamžik, každé povzbuzení od Něho.

Nesmíme zapomenout na naše duchovní otce, kteří v těch nezvyklých dnech s námi udržovali kontakt, podle našich potřeb jsme mohli přijmout svátost smíření, svaté přijímání – vždy byli ochotní našim duchovním potřebám vyhovět. **Moc Vám děkujeme!**

Přes všechny nezdary, které jsme prožívali v Sopotnici stejně jako v jiných městech a vesnicích, se ale podařila realizovat a také dokončit velká a důležitá akce: byla zachráněna **šindelová střecha na věži u kostela**. Otec Vladislav se stavebním technikem panem Pirklem sehnali dotaci 100 tis Kč z Par. kraje a vybrali kvalitní firmu, která se na věže specializuje. Během léta byla tato oprava provedena, zdárně ukončena, na schodech před vstupem do kostela jsou opravené vstupní sloupky, v nichž je zabudovaná opravená brána. I tahle aktivita naší farnosti a obce udělala velkou radost nejen farníkům. Obci i farnosti v Sopotnici patří opět velké poděkování.

Koronavirovou pandemií dokáže ovlivnit nebo zastavit jenom Bůh. A tak podzim, posvícení, adventní období, vánoční dny – všechno probíhalo tak, jak jsme si neuměli představit, ale museli jsme si poradit. Podle okamžitého stavu vládních nařízení a od toho se odvíjejících nařízení našich biskupů jsme prožívali závěr roku tak, abychom se nenakazili jeden od druhého, ale mohli jsme si v posledních dnech roku uvědomit, že všechno člověk nedokáže.

Pane, prosíme Tě, dej nám sílu žít tak, jak chceš Ty. Protože světlo na konci tunelu – to jsi TY.

Medián - občasník
vychází jako příloha
Informačních novin ústecké farnosti –
INUF
pro vnitřní potřebu farností

**S použitím textů z novin INUF
ve spolupráci s farníky sestavili:**

Ústí nad Orlicí:	Veronika Poslušná
Misijní klubko:	Tereza Hordějčuková
Mládež:	Vojtěch Vorel
Abraham klub:	Ludmila Moudrová
CHJ:	Cecilie Pecháčková
Orel	Jiří Kada
Dolní Libchavy:	Pavla Štěchová
České Libchavy:	Eva Kalousková
Sopotnice:	Terezie Martincová

Hospodaření farností:
P. Vladislav Brokeš, děkan
Ludmila Pirklová, vikariátní účetní

Fotografie: archiv farností

*Vychází jako příloha INUFu č. 217
21. března 2021*

NA ZÁVĚR:



Rád bych na tomto místě poděkoval za společně prožitý uplynulý rok, který měl svá specifika a Bůh v něm opět mocně konal skrze své milosti a milosrdenství.

I přesto, že vstoupí uplynulý rok do dějin jako počátek pandemie Covid-19 a s ním spojených epochálních změn v komunikaci, zaměstnání, cestování, duchovním životě i školství, jedná se o čas naplněný Boží přítomností a láskou.

Jsem rád, že jsme mohli farní noviny vydávat i během této doby a zachytit tak život farnosti. Celý život farní rodiny našeho pastoračního obvodu stojí na spolupráci a obětavosti vás všech, chci vám tedy zde na tomto místě poděkovat.

P. Vladislav